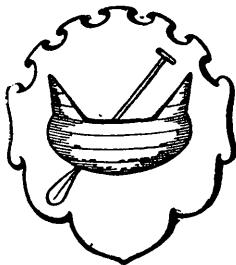

DZIENNIK

ZARZĄDU

M. ŁODZI

Redakcja i Administracja
Pl. Wolności 14, parter, tel. 128-00.
Administ. czynna od g. 9—12 w p.
Redakcja od godz. 2—3 po poł.

Ceny ogłoszeń: Zwyczajne: 1 kolumna — zł. 100.—; 1/2 kolumny — zł. 50.—; 1/4 kol. — zł. 25; 1/8 kol. — zł. 15. Drobne po 10 gr. za 1 wyraz najmniejsze ogłoszenie zł. 1.—

Prenumerata: Miesięcznie zł. 1.—

Cena egzemplarza zł. 0.30

Nr. 44 (576)

Łódź, dnia 4 listopada 1930 r.

Rok XII

Treść numeru: Protokół 23 (IV sesji) posiedzenia Rady Miejskiej z dnia 23 października 1930 r. — Protokół 24 (IV sesji) posiedzenia Rady Miejskiej z dnia 23 października 1930 r. — Przepisy dla pralni publicznych m. Łodzi. — Biuletyn statystyczny (eksport towarów włókienniczych zagranicę). — Kronika Miejska. — Życia miast polskich. — Ogłoszenia.

Protokół

23 (IV sesji) posiedzenia Rady Miejskiej

Łódź, dnia 23 października 1930 r.

Komplet radnych 74.

Komplet członków Magistratu 11.

Obecnych radnych 53.

Obecnych członków Magistratu 8.

Posiedzenie otworzył o godz. 20 min. 55 Prezes Rady Miejskiej, inż. Jan Holcgreber, w obecności quorum Rady Miejskiej (61 członków), zaprosiwszy do stołu prezydjalnego radnych sekretarzy A. Cyrańskiego i M. Feina oraz dyrektora biura Rady Miejskiej, P. Rundo, do prowadzenia protokołu.

Przyjęto do wiadomości:

Zawiadomienia członków Rady Miejskiej: Dr. B. Fichny, W. Groszkowski, R. Izdebskiego, dr. A. Margolisa, inż. F. Pałaszewskiego, F. Pawlaka, dr. A. Tomaszewskiego, dr. E. Wielińskiego i S. Pfeifra, usprawiedliwiających nieobecność swą na posiedzeniu w dniu dzisiejszym.

Uchwalono:

W sprawie uzupełnienia uchwał Rady Miejskiej z dnia 29. września 1930 roku odnośnie zaciągnięcia pożyczki na zakup nowej emisji akcji Łódzkiego Towarzystwa Elektrycznego, Sp. Akc. — I uchwalenie: (zgodnie z art. 33 Dekretu o Samorządzie Miejskim, Dz. P. P. P. Nr. 13 z dnia 7. II. 1919 roku, poz. 140).

Rada Miejska, przychyłając się do wniosku Magistratu Nr. 1034 z dnia 16. października 1930 roku oraz w związku z właściwymi uchwałami swemi Nr. I z dnia 29. września 1930 roku, postanawia: przyjąć do wiadomości, że:

1. pożyczka udzielona będzie przez Spółkę Akcyjną „Elektroanlagen” w Bazylei,
2. pożyczka udzielona będzie we frankach szwajcarskich i wynosić będzie 2,460.000.— franków szwajcarskich,
3. wszystkie płatności z tytułu zaciągniętej pożyczki uskuteczniane będą we frankach szwajcarskich,
4. Gmina Miejska Łódź poniesie wszystkie koszty, związane z udzieleniem pożyczki, jak podatki, należności i opłaty wszelkiego rodzaju, które w Polsce obowiązują, albo które podczas trwania pożyczki w przyszłości w Polsce będą wprowadzone,
5. mogące wyniknąć w trakcie wykonywania warunków pożyczki spory będą rozstrzygane przez instancje sądowe polskie na zasadzie praw szwajcarskich, obowiązujących w Bazylei,
6. pożyczka udzielona zostanie nie pod zastaw zakupywanych przez Gminę Miejską Łódź akcji nowej emisji Spółki, lecz pod zastaw już znajdujących się w posiadaniu Gminy Miejskiej Łódź akcji dawnych emisji tejże Spółki.

W głosowaniu brało udział 61 członków Rady Miejskiej, z których 57 głosowało za, 4-ch zaś przeciwko uchwale.

Z powodu wyczerpania porządku dziennego przewodniczący o godzinie 21 mi. 10 posiedzenie zamyka.

Przewodniczący:

(—) Inż. J. Holcgreber.

Prowadzący protokół: (—) P. Rundo.

Radni-Sekretarze:

(—) A. Cyrański.

(—) M. Fein.

Protokół

24 (IV sesji) posiedzenia Rady Miejskiej

Łódź, dnia 23 października 1930 roku.

Komplet radnych 74.
Obecnym radnych 53.

Komplet członków Magistratu 11.
Obecnym członków Magistratu 8.

Posiedzenie otworzył o godz. 21 min. 10 Prezes Rady Miejskiej, inż. Jan Holcgreber, w obecności quorum Rady Miejskiej (61 członków), zaprosiwszy do stołu prezydjalnego radnych-sekretarzy A. Cyrańskiego i M. Feina oraz dyrektora biura Rady Miejskiej, P. Rundo, do prowadzenia protokołu.

Przyjęto do wiadomości:

1. Zawiadomienia członków Rady Miejskiej: Dr. B. Fichny, W. Groszkowski, R. Izdebski, dr. A. Margolisa, inż. F. Pałaszewski, F. Pawłak, dr. A. Tomaszewski, dr. E. Wieliński i S. Pfeifra, usprawiedliwiających nieobecność swą na posiedzeniu w dniu dzisiejszym.

2. Krótkie zapytanie i odpowiedź:

r. Wojewódzkiego: Kiedy Prezydjum Rady ma zamiar wnieść na porządek dzienny mój wniosek w sprawie robotników cegielni?

Odpowiedź przewodniczącego, że wniosek ten został przekazany Komisji Finansowo-Budżetowej i Magistratowi i że sprawa ta wkrótce znajdzie się na porządku dziennym.

3. Odpowiedzi Prezydjum:

a) — w związku z zapytaniem r. inż. Wojewódzkiego, zgłoszonym na posiedzeniu Rady w dniu 25 września 1930 r. —

„W Księdze Pamiątkowej 10-lecia istnienia samorządu m. Łodzi na str. 228 znajduje się następujący zwrot: „Dopiero w roku 1922 pierwszy z demokratycznych wyborów wyłoniony polski Zarząd Miejski rozpoczął energiczne starania w kierunku urzeczywistnienia projektu budowy kanalizacji”. Na tej podstawie p. r. inż. Wojewódzki kwestjonuje ścisłość poprzedniego oświadczenia Prezydjum Komitetu Redakcyjnego Księgi Pamiątkowej, streszczającego się w tem, że działalności samorządu miejskiego nie rozpatrywano pod kątem kadencji. Otóż wyjaśniam, że, mówiąc o zapoczątkowaniu starań przez „pierwszy z demokratycznych wyborów wyłoniony polski Zarząd Miejski”, Komitet Redakcyjny nie miał bynajmniej na myśli podziału na kadencje, lecz jedynie chciał przeciwstawić nowy stan rzeczy, wynikający z demokratycznego charakteru ciał samorządowych, dawnemu stanowi rzeczy, kiedy najżywotniejsze sprawy miejskie pogrążone były w zapomnieniu lub bezwładzie. Ta intencja przyświecała autorom wszystkich prac, wchodzących w skład Księgi, a w danym wypadku znajduje ona niewątpliwie wyraz właśnie w określeniu „pierwszy z demokratycznych wyborów wyłoniony polski Zarząd Miejski”.

Określenie to nie oznacza nic innego, jak przełom w organizacji samorządu i w żadnym razie nie może być tłumaczone, jako chęć wyróżnienia tej lub innej kadencji.

Szczególnie dobitnie potwierdza tę intencję użycie określenia „polski”, które rozgranicza dwie epoki w rozwoju gospodarki m. Łodzi. Wspominając o zaangażowaniu prof. Wróblewskiego, podano wyraźnie rok i miesiąc zaangażowania, co wyklucza możliwość jakichkolwiek nieporozumień co do tego za której kadencji fakt ten nastąpił. Na potwierdzenie zaś twierdzenia, zawartego w Księdze Pamiątkowej, że w 1922 roku rozpoczęto energiczne starania, w kierunku urzeczywistnienia projektu budowy kanalizacji, przytoczę treść uchwały Rady Miejskiej z dnia 14 lutego 1922 roku:

II. W sprawie referatu Komisji Specjalnej dla spraw wodociągów i kanalizacji:

1. przyjąć do wiadomości właściwe sprawozdanie r. dr. J. Rosenblatta, przewodniczącego Komisji,
2. następujący wniosek Komisji Specjalnej dla spraw wodociągów i kanalizacji:

„Ze względu na to, że stan sanitarny miasta z powodu braku kanalizacji i wodociągów pozostawia bardzo wiele do życzenia,

że dalsza zwłoka w wykonaniu budowy tych niezbędnych urządzeń stan ten coraz bardziej pogarsza, że, nie mogąc, z powodu braku odpowiednich na ten cel funduszków, przystąpić już obecnie do pełnej budowy w zakresie projektów inż. Lindley'a, zapoczątkowanie częściowej realizacji narazie dla najgęściej zaludnionego śródmieścia przyczyni się niewątpliwie do znacznego polepszenia warunków zdrowotnych miasta —

Rada Miejska wzywa Magistrat do przystąpienia już w roku bieżącym do budowy częściowej kanalizacji i wodociągów wg. projektu inż. Szenfelda i wniesienia na ten cel do budżetu, na bieżący rok administracyjny na zapoczątkowanie realizacji wodociągów i kanalizacji kwotę mk. 200,000,000”.

3. Następujący wniosek r. Praszkiere:

„Rada Miejska wzywa Magistrat, aby w czasie jak najkrótszym przystąpił do pertraktacji ze sferami finansowymi w celu zrealizowania projektu budowy wodociągów i kanalizacji w m. Łodzi”.

Uchwałę powzięto jednomyślnie.

Mogę przytoczyć jeszcze jeden dokument, pochodzący z wcześniejszej daty, mianowicie wyciąg z Dekretu Naczelnika Państwa z dnia 19 lipca 1921 roku o wywłaszczeniu na rzecz Gminy m. Łodzi gruntów pod budowę ulic oraz urządzeń użyteczności publicznej (Dz. U. R. P. Nr. 69 z dnia 20. 8. 1921 roku poz. 450):

Zezwalam na wywłaszczenie na rzecz Gminy m. Łodzi:

6. na cel budowy zbiornika wodociągowego działki Pawła Biedermana, położonej przy przedłużeniu ulicy Średniej, na gruntach wsi Antoniew Stokowski Gm. Nowosolna, stanowiącej część osady w tej wsi, Nr. 5 tabeli likwidacyjnej oznaczonej o powierzchni do 5 ha 1045 mtr. kw.

Przytoczone dokumenty świadczą niezbicie, że władze samorządowe m. Łodzi od początku swego istnienia czyniły energiczne starania, zmierzające do zrealizowania sprawy budowy kanalizacji i wodociągów m. Łodzi”;

- b) — w związku z zapytaniem r. inż. Wojewódzkiego, zgłoszonym na posiedzeniu Rady w dniu 29 września 1930 r. —

„Ponieważ uchwały Rady Miejskiej o charakterze politycznym, powzięte na posiedzeniu z dnia 11 września r. b. były następnego dnia w prasie miejscowej konfiskowane i ponieważ wiadomem było, że na Wydziale Wojewódzkim ma być rozpatrywana sprawa unieważnienia tych uchwał, ogłoszenie ich w „Dzienniku Zarządu m. Łodzi” zostało wstrzymane do czasu powzięcia decyzji. Obecnie, ponieważ unieważniona została jedynie chwała w sprawie protestu przeciwko uciskowi politycznemu, — druga uchwała, dotycząca protestu przeciwko zakusom, zagrażającym pokojowi, została ogłoszona w następnym numerze „Dziennika Zarządu m. Łodzi”.

4. Pismo r. Franciszka Pawlaka treści następującej:

„Z powodu przewlekłej choroby, która nie pozwala mi na normalne wykonywanie prac, jakie winien spełniać radny dla dobra obywateli i miasta, składam z dniem dzisiejszym mandat członka Rady Miejskiej m. Łodzi, życząc Radzie Miejskiej owocnej pracy dla dobra obywateli m. Łodzi”.

5. Uchwały Magistratu treści następującej:

Nr. 902 z dnia 18 września 1930 roku:

„Przychylając się — na wniosek Wydziału Kanalizacji i Wodociągów Nr. 1271 z dnia 13 sierpnia 1930 roku — do podania Komitetu Wojewódzkiego Ligi Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej w Łodzi Nr. 545/30 z dnia 9 września 1930 roku postanowiono:

1. przedłużyć na czas do dnia 1 stycznia 1936 roku termin ważności umowy, zawartej przez Magistrat na podstawie uchwały Rady Miejskiej Nr. XV z dnia 22 kwietnia 1926 roku z Ligą Obrony Powietrznej Państwa w Łodzi w sprawie oddania jej w bezpłatną dzierżawę części gruntu miejskiego, położonego we wsi Lublinek pod Łodzią;
2. przesłać odpis niniejszej uchwały Radzie Miejskiej do wiadomości”.

Nr. 929 z dnia 25 września 1930 roku:

„Po rozpatrzeniu wniosku Wydziału Oświaty i Kultury Nr. 2165/30 IIIc z dnia 20 września 1930 roku, zgłoszonego w związku z kończącym się w dniu 1 października 1930 roku terminem umowy, zawartej przez Magistrat z p. M. Dienstl-Dąbrową na prowadzenie Miejskiej Galerii Sztuki w Łodzi, postanowiono:

1. prowadzić w czasie od dnia 1 października 1930 roku do dnia 30 września 1931 roku Miejską Galerię Sztuki w parku miejskim im. H. Sienkiewicza we własnym zarządzie;
2. przeznaczyć na prowadzenie tej Galerii w wyżej wymienionym czasie kwotę zł. 4,000.— z kredytów przewidzianych w budżecie Zarządu m. Łodzi na rok administracyjny 1930/31 na wypłatę „subwencji dla Galerii Sztuki” (poz.: m § 21 dz. VII wydatków);
3. wezwać Wydział Oświaty i Kultury do opracowania w porozumieniu z istniejącymi w Polsce zrzeszeniami artystów-plastyków planu wystaw na miesiące najbliższe;
4. przesłać odpis niniejszej uchwały Radzie Miejskiej do wiadomości”.

Nr. 981 z dnia 7 października 1930 roku:

„Po wysłuchaniu referatu p. prezydenta Br. Ziemięckiego i przeprowadzeniu dyskusji, postanowiono:

1. stwierdzić, iż pismo p. Karola Adwentowicza z dnia 2 października 1930 roku, w którym zrzeka się dalszego prowadzenia Teatru Miejskiego w Łodzi, jest zerwaniem z jego winy umowy, zawartej z nim przez Magistrat w dniu 25 czerwca 1930 roku w sprawie prowadzenia Teatru Miejskiego w Łodzi w sezonie teatralnym 1930/31 roku;
2. wystosować do p. Karola Adwentowicza rejentalne wezwanie do zwrotu sum, nadebranych przez niego od Magistratu z tytułu

prowadzenia Teatru Miejskiego w Łodzi w miesiącu wrześniu 1930 roku, po uprzednim ustaleniu wysokości tych sum przez Wydziały Finansowy oraz Oświaty i Kultury;

3. upoważnić do przeprowadzenia w imieniu Magistratu odpowiednich pertraktacji z zrzeczeniem artystów Teatru Miejskiego w Łodzi pp. prezydenta B. Ziemięckiego oraz ławników P. Smolika i L. Kuka”.

Nr. 986 z dnia 9 października 1930 roku:

„Po wysłuchaniu sprawozdania Komisji, powołanej do życia uchwałą Magistratu Nr. 981 z dnia 7 października 1930 roku, postanowiono:

1. powierzyć prowadzenie Teatru Miejskiego w Łodzi w gmachu przy ul. Cegielnianej Nr. 63 w czasie od dnia 3 października 1930 roku do dnia 31 sierpnia 1931 roku Zrzeszeniu Artystów Teatrów Miejskich w Łodzi, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, na warunkach, wyłuszczonej w umowie, jaka ma być przez Magistrat z tem Zrzeszeniem zawarta;
2. przyjąć do wiadomości, iż w związku z prowadzeniem Teatru Miejskiego w Łodzi w gmachu przy ul. Cegielnianej Nr. 63 Zrzeszenie Artystów Teatrów Miejskich w Łodzi, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, otrzyma:
 - a) tytułem subwencji z funduszów miejskich kwotę zł. 95,155.74 w 11 ratach miesięcznych (10 rat po zł. 8,650.— i 1 rata ostatnia zł. 8,655.74);
 - b) tytułem zaliczki na zakup dekoracji i kostjumów do rozrachunku w końcu sezonu teatralnego kwotę zł. 31,623.— w 11 ratach miesięcznych (10 rat po zł. 2,874.— i 1 rata ostatnia zł. 2,883.—);
3. przyznać Zrzeszeniu Artystów Teatrów Miejskich w Łodzi, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, tytułem subwencji z funduszów miejskich na prowadzenie Teatru Popularnego w Łodzi w gmachu przy ul. Ogrodowej Nr. 18 kwotę zł. 32,290 w 11 ratach miesięcznych (10 rat po zł. 2,935.— i 1 rata ostatnia zł. 2,940.—);
4. wezwać Wydział Finansowy do asygnowania Zrzeszeniu Artystów Teatrów Miejskich w Łodzi, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, należnych mu sum z właściwych kredytów budżetu Zarządu m. Łodzi na rok administracyjny 1930/31, a z chwilą, gdy te zostaną wyczerpane, z rachunku Zaliczek Zarządu Miejskiego z tem, że w miesiącu kwietniu 1931 roku zostaną one przebiegowane na właściwe pozycje budżetu Zarządu m. Łodzi na rok administracyjny 1931/1932;
5. przesłać odpis niniejszej uchwały Radzie Miejskiej do wiadomości”.

Jednocześnie stwierdzając, iż gwarancja, udzielona Towarzystwu Akcyjnemu „Grand-Hotel” w Łodzi uchwałą Magistratu Nr. 645 z dnia 5 lipca 1930 roku, wygasła, postanowiono zagwarantować Towarzystwu Akcyjnemu „Grand-Hotel” w Łodzi pokrywanie przez Zrzeszenie Artystów Teatrów Miejskich w Łodzi, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, komornego za dzierżawioną na

pomieszczenie Teatru Kameralnego w Łodzi salę w gmachu przy ul. Tragutta Nr. 1 subwencją, należną temuż Zrzeszeniu z funduszków miejskich na prowadzenie Teatru Miejskiego w Łodzi w gmachu przy ul. Cegielnianej Nr. 63 z tem, że:

- a) gwarancja ta ważna będzie w ciągu 7 miesięcy, t. j. w czasie od dnia 1 listopada 1930 roku do dnia 31 maja 1931 roku, i obejmować będzie kwotę zł. 1,500.— miesięcznie w ciągu wyżej wymienionego czasu;
- b) w razie rozwiązania przez którąkolwiek ze stron umowy na prowadzenie Teatru Miejskiego w Łodzi w gmachu przy ul. Cegielnianej Nr. 63 — gwarancja ta staje się nieważną,
- c) Zrzeszenie Artystów Teatrów Miejskich w Łodzi, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, przedkładać będzie Magistratowi co miesiąc dowody z opłacenia komornego za wyżej wymieniony lokal”.

Nr. 990 z dnia 9 października 1930 roku:

„Przychylając się do wniosku Wydziału Opieki Społecznej Nr. 2385/30 IV. z dnia 3 października 1930 roku, postanowiono:

1. wyasygnować Żydowskiej Gminie Wyznaniowej w Łodzi z kredytów, przewidzianych w budżecie Zarządu m. Łodzi na rok administracyjny 1930/31 na „chowanie zwłok biednych zmarłych w Łodzi” (dz. IX § 34 poz. cA — wydatków) kwotę zł. 9,000.— tytułem ryczałtowego wynagrodzenia za chowanie zwłok biednych mieszkańców m. Łodzi wyznania mojżeszowego w roku administracyjnym 1930/31;
2. przesłać odpis niniejszej uchwały Radzie Miejskiej do wiadomości”.
6. Pismo Magistratu Nr. 1900/30 I. A. z dnia 8 października 1930 roku treści następującej:

„W związku ze zgłoszonym przez p. radnego inż. Pałaszewskiego na posiedzeniu Rady Miejskiej w dniu 5 czerwca 1930 roku zapytaniem w sprawie poboru podatku od placów niezabudowanych Magistrat wyjaśnia, że zawieszenie wymiaru podatku od placów niezabudowanych, położonych na terenach wyłączonych z zabudowy, do czasu zatwierdzenia planu regulacyjnego, jest niedopuszczalne.

W wypadku stwierdzenia na podstawie przedstawionych przez zainteresowanego podatnika dowodów, bądź na podstawie otrzymanych z Wydziału Budownictwa informacji, że opodatkowany plac zabudowany być nie może — następuje umorzenie skutecznego wymiaru podatku”.

7. Reskrypt Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. SF. 1219/9 z dnia 3 października 1930 roku w sprawie zatwierdzenia budżetu miasta Łodzi na rok 1930/31.

Uchwalono:

I. W sprawie wyboru Komisji Rewizyjnej dla sprawdzenia ksiąg i dowodów kasowych Magistratu m. Łodzi na rok administracyjny 1929/30.

Desygnować członków Rady Miejskiej: Jana Golańskiego, Kazimierza Hartmana, Ks. Dominika Kaczyńskiego, Gustawę Moskiewiczównę, Reinholda Nehringa i Jana Richtera.

Wyboru dokonano przez aklamację.

II. W sprawie uzupełnienia uchwał Rady Miejskiej z dnia 29 września 1930 roku w sprawie zaciągnięcia pożyczki na zakup nowej emisji akcji Łódzkiego Towarzystwa Elektrycznego, Sp. Akc. — II uchwalenie— (zgodnie z art. 33 Dekretu o Samorządzie Miejskim, Dz. P. P. P. Nr. 13 z dnia 7. II. 1919 roku, poz. 140):

Rada Miejska, w związku z uchwałą swoją z dnia 23 października 1930 roku, postanawia:

1. przyjąć do wiadomości, że
1. pożyczki udzieloną będzie przez Spółkę Akcyjną „Elektroanlagen” w Bazylei;
2. pożyczka udzielona będzie we frankach szwajcarskich i wynosić będzie 2,460,000.— franków szwajcarskich;
3. wszystkie płatności z tytułu zaciągniętej pożyczki uskuteczniane będą we frankach szwajcarskich;
4. Gmina Miejska Łódź poniesie wszystkie koszty, związane z udzieleniem pożyczki, jak podatki, należności i opłaty wszelkiego rodzaju, które w Polsce obowiązują, albo które podczas trwania pożyczki w przyszłości w Polsce będą wprowadzone;
5. mogące wynikać w trakcie wykonywania warunków pożyczki spory będą rozstrzygane przez instancje sądowe polskie na zasadzie praw szwajcarskich, obowiązujących w Bazylei;
6. pożyczka udzielona zostanie nie pod zastaw zakupywanych przez Gminę Miejską Łódź akcji nowej emisji Spółki, lecz pod zastaw już znajdujących się w posiadaniu Gminy Miejskiej Łódź akcji dawnych emisji tejże Spółki.

W głosowaniu brało udział 61 członków Rady Miejskiej, z których 57 głosowało za, 4-ch zaś przeciwko uchwale.

III. W sprawie ustalenia na rok 1931 wysokości stawki dodatku komunalnego do państwowego podatku przemysłowego:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu Nr. 873 z dnia 11 września 1930 roku, postanawia:

1. ustalić na rok 1931, opierając się na art. 119 punkt b, ustawy z dnia 15 lipca 1925 roku o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550) wysokość stawki dodatku komunalnego na rzecz m. Łodzi do państwowego podatku przemysłowego od świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na 30% ceny, pobieranej przez państwowe władze skarbowe na terenie m. Łodzi;
2. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

W głosowaniu brało udział 61 członków Rady Miejskiej; uchwałę powzięto jednomyślnie.

IV. W sprawie poczynienia pewnych zmian w statucie Spółki Akcyjnej „Łódzkie Towarzystwo Elektryczne” w miejscu:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu Nr. 1035 z dnia 16 października 1930 roku, postanawia:

1. zgodzić się na nadanie §§ 6 i 7 dotychczasowego Statutu Spółki Akcyjnej „Łódzkie Towarzystwo Elektryczne” w miejscu względnie §§ 4 i 5 projektowanego Statutu tejże Spółki następującego brzmienia:

§ 6 starego statutu

„Kapitał akcyjny Spółki ustala się na sześćdziesiąt milionów złotych, określonych w Rozporządzeniach Prezydenta Rzeczypos-

spolitej z dnia 13 października 1927 roku (Dz. U. Nr. 88, poz. 790) i z dnia 5 listopada 1927 roku (Dz. U. Nr. 97, poz. 855) i podzielnym na sto dwadzieścia tysięcy pełnopłaconych akcji na okaziciela po pięćset złotych każda, z czego czterdzieści tysięcy akcji pierwszej emisji na ogólną sumę dwudziestu milionów złotych, dwadzieścia tysięcy akcji drugiej emisji na ogólną sumę dziesięciu milionów złotych, dwadzieścia cztery tysiące akcji trzeciej emisji na ogólną sumę dwunastu milionów złotych i trzydzieści sześć tysięcy akcji czwartej emisji na ogólną sumę osiemnastu milionów złotych,

wzgl. § 4 nowego statutu

Kapitał akcyjny Spółki ustala się na sześćdziesiąt milionów złotych, określonych w Rozporządzeniach Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 października 1927 roku (Dz. U. Nr. 88, poz. 790) i z dnia 5 listopada 1927 roku (Dz. U. Nr. 97, poz. 855) i podzielnym na sto dwadzieścia tysięcy pełnopłaconych akcji na okaziciela po pięćset złotych każda, z czego czterdzieści tysięcy akcji pierwszej emisji na ogólną sumę dwudziestu milionów złotych, dwadzieścia tysięcy akcji drugiej emisji na ogólną sumę dziesięciu milionów złotych, dwadzieścia cztery tysiące akcji trzeciej emisji na ogólną sumę dwunastu milionów złotych i trzydzieści sześć tysięcy akcji czwartej emisji na ogólną sumę osiemnastu milionów złotych.

Paragraf niniejszy, jako zamieniający §§ 6 i 7 pierwotnego Statutu Łódzkiego Towarzystwa Elektrycznego, zatwierdzonego w roku 1925, nie może być zmieniony bez zgody miasta Łodzi (§ 21 uprawnienia rządowego Nr. 12),

§ 7 starego statutu wzgl. § 5 nowego statutu

Z czterdziestu tysięcy akcji, które stanowiły pierwszą emisję na sumę dwudziestu milionów złotych, trzydzieści dziewięć tysięcy siedemset akcji na sumę dziewiętnastu milionów osiemset pięćdziesięciu tysięcy złotych wydane zostały za majątek ruchomy i nieruchomy Zakładu Elektrycznego w Łodzi, nabytego przez Spółkę ze wszystkimi odnośniami prawami, zaś pozostałe trzysta akcji na sumę stu pięćdziesięciu tysięcy złotych zostały opłacone gotowizną. Z pierwszej emisji akcji Gmina m. Łodzi otrzymała 20%, czyli osiem tysięcy akcji tytułem odszkodowania za zrzeczenie się swoich praw, wynikających z dawnej umowy koncesyjnej.

Druga emisja, złożona z dwudziestu tysięcy akcji na nominalną sumę dziesięciu milionów złotych, została całkowicie opłacona gotowizną w drodze subskrypcji, dokonanej przez właścicieli akcji poprzedniej emisji, w stosunku jednej nowej akcji na każde dwie stare akcje.

Akcje trzeciej emisji wydane zostały w związku z podwyższeniem kapitału akcyjnego wskutek przelewu do tego kapitału sumy dwunastu milionów złotych, pochodzącej z nadwyżki, osiągniętej z przerachowania bilansu Spółki na zasadzie Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. marca 1928 roku o przera-

chowaniu bilansów przedsiębiorstw prywatnych i publicznych. Dwadzieścia cztery tysiące akcji trzeciej emisji rozdzielone zostały między akcjonariuszami, właścicielami akcji dwóch poprzednich emisji, w stosunku dwóch akcji trzeciej emisji na każde pięć akcji emisji poprzednich. Trzydzieści sześć tysięcy akcji czwartej emisji zostały opłacone gotowizną w drodze subskrypcji, dokonanej przez właścicieli akcji poprzednich trzech emisji w stosunku trzech akcji czwartej emisji na każde siedem akcji poprzednich emisji;

2. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

W głosowaniu brało udział 61 członków Rady Miejskiej; uchwałę powzięto jednomyślnie.

V. W sprawie wyrażenia zgody na zaciągnięcie przez Łódzkie Towarzystwo Elektryczne, Sp. Akc. w miejscu, pożyczki obligacyjnej:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu Nr. 1033 z dnia 16. października 1930 roku, postanawia:

1. wyrazić zgodę w myśl § 22 Uprawnienia Rządowego Nr. 12 na zaciągnięcie przez Łódzkie Towarzystwo Elektryczne, Spółka Akcyjna w miejscu, pożyczki obligacyjnej pod warunkiem, że Ministerstwo Robót Publicznych udzieli na to swego zezwolenia oraz że warunki tej pożyczki nie będą gorsze od zakomunikowanych Magistratowi przez Dyрекcję tejże Spółki w piśmie z dnia 15. października 1930 roku, a mianowicie:
 - a) pożyczka wynosić będzie 30,000.000.— franków szwajcarskich, przyczem wszystkie kwoty, dotyczące tej pożyczki będą mogły być wyrażone nie tylko w frankach szwajcarskich, lecz również w innych równoważących walutach obcych,
 - b) pożyczka wypuszczona będzie w 2 transzach po 15,000.000.— franków szwajcarskich każda,
 - c) pożyczka zabezpieczona będzie na hipotecę majątku nieruchomości Spółki do wysokości 33,000.000.— franków szwajcarskich,
 - d) kurs emisyjny pożyczki wynosić będzie 86 za 100,
 - e) oprocentowanie pożyczki wynosić będzie 7% w stosunku rocznym,
 - f) pożyczka zaciągnięta zostanie na lat 15,
 - g) Spółka będzie miała możność spłacenia pożyczki w każdym czasie w całości lub częściowo,
2. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

W głosowaniu brało udział 61 członków Rady Miejskiej; uchwałę powzięto jednomyślnie.

VI. W sprawie konwersji pożyczek, zaciągniętych w markach polskich przez Gminę Miejską Łódź w latach 1919, 1920 i 1921 na cele inwestycyjne:

Stosownie do reskryptu Ministerstwa Robót Publicznych L. dz. III-459 z dnia 6. lutego 1930 roku, Rada Miejska — na wniosek Magistratu Nr. 953 z dnia 25. września 1930 roku — postanawia skonwertować w Polskim Banku Komunalnym, Sp. Akc., w Warszawie pożyczki, zaciągnięte z funduszy Ministerstwa Robót Publicznych na cele inwestycyjne, a mianowicie:

1. w grudniu 1920 r. na budowę szkół	w sumie mk.	3,000,000.—
2. „ lutym 1921 „ „ roboty publ. „ „	„	1,500,000.—
3. „ marcu 1920 „ „ „ „ „ „	„	500,000.—
4. resztę pożyczki, zaciągniętej w dwóch ratach
w r. 1919 na roboty ziemne w sumie	„	580,000.— i
5. resztę pożyczki, zaciągniętej w 4 ratach w ro-
ku 1919 na bud. gmachów publicznych i
regulację ulic	w sumie „	1,800,000.—
- przerachowane na złote przez Polski Bank Komunalny i stanowiące łącznie z zaległemi odsetkami za czas do dnia 31 grudnia 1929 roku sumę zł. 77,811,68.

W związku z powyższem upoważnia się Magistrat do przyjęcia warunków, jakieby Ministerstwo Robót Publicznych względnie Ministerstwo Skarbu, postanowiło co do sposobu spłacenia długu oraz do przeprowadzenia wszelkich czynności prawnych, związanych z kontwersją tych pożyczek a w szczególności do zeznania i podpisania w imieniu Gminy Miejskiej Łódź zobowiązania dłużnego, zawierającego, poza innymi warunkami również postanowienie:

- a) zobowiązujące Gminę Miejską Łódź do corocznego wstawiania do zwyczajnego preliminarza budżetowego odpowiedniej kwoty, potrzebnej na spłatę kolejnych rat długu, z zależnościami ubocznymi i pod rygorem że w razie zaniedbania wskazanego wstawienia, uczyni to z urzędu władza nadzorcza, której nadto służyć będzie prawo odpowiedniego zmniejszenia innych preliminowanych przez Gminę Miejską Łódź wydatków;
- b) upoważniające Skarb Państwa — w razie niewpłacenia przez Gminę Miejską Łódź we właściwym czasie przypadających rat dłużnych — do pokrycia zalegającej należności z jakichkolwiek sum, należnych gminie Miejskiej Łódź od Skarbu Państwa;
- c) akceptujące zgóry podwyższenie stopy procentowej, jakie mogłoby być zastosowane przez Ministerstwo Robót Publicznych względnie niespłaconych w terminach rat dłużnych za czas zwłoki.

Z tytułu tego długu Gmina Miejska Łódź poddaje się przepisom statutu Polskiego Banku Komunalnego obecnie istniejącym i jakie w przyszłości wydane być mogą oraz wszelkim postanowieniom, uchwalonym i jakie w przyszłości uchwalone być mogą przez władze Banku i odpowiednie władze rządowe (Ministerstwo Robót Publicznych względnie Ministerstwo Skarbu).

W głosowaniu brało udział 61 członków Rady Miejskiej; uchwałę powzięto jednogłośnie.

VII. W sprawie darowizny wzgl. nabycia gruntów z posiadłości p. Józefa Tanfaniego di Montalto we wsi Rogi:

Rada Miejska, przychyłając się do wniosku Magistratu Nr. 789 z dnia 14. sierpnia 1930 roku, postanawia:

1. nabyć w drodze darowizny na rzecz Gminy Miejskiej Łódź od p. J. Tanfaniego di Montalto 20,843 mtr. kw. gruntu z posiadłości jego Rogi pod Łodzią, oznaczonych na planie mierniczego przysięgłego W. Bobrowskiego z dnia 2 września 1930 r. literami k¹, c, b, k², k¹, k³, pod budowę drogi Łódź—Łagiewniki,

2. nabyć od p. J. Tanfaniego di Montalto na rzecz Gminy Miejskiej Łódź pod budowę gmachu użyteczności publicznej 8,398 mtr. kw. z posiadłości jego Rogi pod Łodzią, oznaczonych na planie mierniczego przysięgłego W. Bobrowskiego z dnia 2. września 1930 roku jako parcela Nr. 10, za sumę zł. 6,000.— płatną w całości gotowizną bez żadnych potrąceń przy podpisywaniu odnośnego aktu rejentalnego;
3. zobowiązać się w imieniu Gminy Miejskiej Łódź do rozpoczęcia w terminie do dnia 31. grudnia 1933 roku budowy drogi Łódź—Łągiewniki szerokości 5—8 metrów na terenie, odstąpionym przez p. J. Tanfaniego di Montalto;
4. pokrywać wydatki, związane z wykonaniem niniejszej uchwały z kredytów, przewidzianych w budżecie Zarządu m. Łodzi na rok administracyjny 1930/31 na „wytyczenie parcel w Łągiewnikach” (Dz. B. II, § 2, poz. g — wydatków);
5. wezwać Oddział Prawny Wydziału Prezydjalnego do zawarcia z p. J. Tanfanim di Montalto odnośnych aktów obietnicy kupna-sprzedaży i darowizny gruntów.
6. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

W głosowaniu brało udział 61 członków Rady Miejskiej; uchwałę powzięto jednomyślnie.

VIII. W sprawie prośby Zrzeszenia Przemysłu i Handlu Zbożowo-Mącznego Województwa Łódzkiego o zwolnienie od miejskiego podatku od ładunków kolejowych transportów zboża, przychodzących dla przeróbki do Łodzi:

Rada Miejska, przychylając się do wniosków Magistratu Nr. 787 z dnia 14. sierpnia oraz Nr. 883 z dnia 11. września 1930 roku, postanawia na odezwę Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi L. III 1529 z dnia 19. lipca 1930 roku odpowiedzieć, iż złożone w dniu 6. marca 1930 roku Ministrowi Spraw Wewnętrznych podanie Zrzeszenia Przemysłu i Handlu Zbożowo-Mącznego Województwa Łódzkiego w Łodzi o zwolnienie od miejskiego podatku od ładunków kolejowych transportów zboża, przychodzących dla przeróbki do Łodzi, nie może być przez Magistrat uwzględnione, gdyż zwolnienie do tego podatku handlujących zbożem nie wpłynie na zmniejszenie się cen przetworów zbóż chlebowych, a narazi Magistrat na utratę poważnego źródła dochodu.

IX. W sprawie mianowania p. Józefa Wojdana, pracownika Wydziału Podatkowego, urzędnikiem miejskim III stopnia służbowego:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu Nr. 847 z dnia 4. września 1930 roku, postanawia:

1. mianować z dniem 1. lipca 1930 roku — opierając się na § 19 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 roku o dostosowaniu uposażenia członków Zarządu i pracowników związków komunalnych do uposażenia funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 118, poz. 1073) — p. Józefa Wojdana, pracownika Wydziału Podatkowego, w uznaniu zasług, położonych przez niego przy organizacji poszczególnych oddziałów w Wydziale Podatkowym, urzędnikiem miejskim III stopnia służbowego;
2. wezwać Magistrat od wykonania tej uchwały.

X. W sprawie udzielenia p. Zygmuntowi Parolowi, pracownikowi Miejskiego Pogotowia Ratunkowego, dyspensy od wymaganego statutem etatów stanowisk służbowych dla pracowników Zarządu m. Łodzi stopnia wykształcenia na stanowisku urzędnika miejskiego II kategorii:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu Nr. 848 z dnia 4 września 1930 roku, postanawia:

1. udzielić p. Zygmuntowi Parolowi, pracownikowi Miejskiego Pogotowia Ratunkowego, dyspensy od wymaganego statutem etatów stanowisk służbowych dla pracowników Zarządu m. Łodzi stopnia wykształcenia na stanowisku urzędnika miejskiego II kategorii.
2. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

XI. W sprawie zatwierdzenia przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników Zarządu m. Łodzi i ich rodzin:

1. Rozesłanie projektu przepisów uznać za pierwsze czytanie;
2. Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu Nr. 1022 z dnia 16 października 1930 roku oraz w związku z reskryptem Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi L. S. A. II 1/b/5 z dnia 6 września 1930 roku, zatwierdza w drugim i trzecim czytaniu:

PRZEPISY

o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników Zarządu m. Łodzi i ich rodzin.

§ 1.

Przepisy niniejsze mają na celu zapewnienie uposażenia emerytalnego pracownikom miejskim, jako też zaopatrzenia emerytalnego ich rodzinom.

Pracownikiem miejskim jest w rozumieniu niniejszych przepisów urzędnik i niższy funkcjonariusz miejski, który został mianowany na stanowisko, przewidziane w statucie etatów stanowisk służbowych dla pracowników Zarządu m. Łodzi, jako też płatny członek Magistratu, którego praca w Zarządzie m. Łodzi stanowi główne zajęcie, a otrzymywane uposażenie z funduszków miejskich — główne źródło utrzymania.

Przepisy niniejsze nie mają zastosowania do pracowników, zatrudnionych w przedsiębiorstwach miejskich, pracowników pozaetatowych, pracowników, odbywających służbę przygotowawczą, tudzież pracowników, zaangażowanych na podstawie odrębnych indywidualnych bądź zbiorowych umów.

§ 2.

Prawo do uposażenia emerytalnego nabywa pracownik miejski po dziesięcioletniej pracy, zaliczonej do wysługi emerytalnej, o ile z powodów, podanych w niniejszych przepisach, przechodzi w stan spoczynku lub zostaje ze służby zwolniony.

Wyjątkowo nabywa pracownik miejski prawo do uposażenia emerytalnego:

1. po 5 latach pracy, zaliczonej do wysługi emerytalnej z powodu trwałej niezdolności do wykonywania zawodu, spowodowanej kalectwem lub chorobą, nabytą bez własnej winy po wstąpieniu na służbę;

2. bez względu na liczbę lat pracy, zaliczonej do wysługi emerytalnej wskutek trwałej niezdolności do wykonywania zawodu z powodu:
 - a) nieszczęśliwego wypadku, wynikłego z powodu lub w czasie pełnienia obowiązków służbowych,
 - b) choroby zakaźnej, nabytej wskutek pełnienia obowiązków służbowych,
 - c) działań wojennych w miejscu służbowego pobytu,
 - d) chorób zakaźnych, panujących epidemicznie w miejscu służbowego pobytu względnie w wojsku.

§ 3.

Przeniesienie w stan spoczynku (na emeryturę) pracownika miejskiego następuje na jego prośbę w wypadkach, gdy:

1. stał się on trwale niezdolny do wykonywania zawodu,
2. przekroczył 60 rok życia,
3. uzyskał prawo do pełnego uposażenia emerytalnego (100%) i ukończył 55 rok życia.

§ 4.

Przeniesienie w stan spoczynku (na emeryturę) pracownika miejskiego z urzędu następuje:

1. jeżeli z powodu ułomności cielesnej albo z powodu upadku sił fizycznych lub umysłowych stał się trwale niezdolnym do wykonywania zawodu,
2. gdy z powodu choroby dłużej niż przez 9 miesięcy nieprzerwanie nie pełnił służby,
3. w razie rozwiązania stosunku służbowego przez Magistrat bez prośby pracownika miejskiego i bez udowodnionej sądowo lub dyscyplinarnie winy jego, powodującej w myśl obowiązujących przepisów zwolnienie ze służby i pozbawienie praw do uposażenia emerytalnego.

Pracownik miejski, odpowiadający warunkom, które dają mu prawo do pełnego uposażenia emerytalnego, może być bez jego prośby przeniesiony na emeryturę.

§ 5.

O trwałej niezdolności pracownika miejskiego do wykonywania zawodu lub zarobkowania orzeka lekarz miejski, przyczem za niezdolnego do wykonywania swego zawodu uważa się pracownika, którego zdolność do wykonywania zawodu wskutek ułomności cielesnej lub umysłowej wzgl. wskutek upadku sił fizycznych lub umysłowych obniżyła się poniżej 50% zdolności osób, zdrowych fizycznie i umysłowo, o podobnem uzdolnieniu zawodowym.

Od orzeczenia lekarza miejskiego przysługuje pracownikowi miejskiemu prawo odwołania się do Komisji Lekarskiej, złożonej z 3 lekarzy, z których jednego powołuje Magistrat, drugiego pracownicy miejscy, a trzeciego — superarbitra — ci dwaj lekarze.

Koszta, związane z urzędowaniem Komisji Lekarskiej, pokrywa Magistrat.

Orzeczenia Komisji Lekarskiej są ostateczne.

Szczegółowe przepisy o sposobie wyboru, o sposobie urzędowania i o kosztach urzędowania Komisji Lekarskiej uchwali Magistrat.

§ 6.

Uposażenie emerytalne wynosi do 10 lat pracy, włącznie zaliczonej do wysługi emerytalnej, 40% i wzrasta za każdy następny rok służby o 2,4%, w żadnym jednak razie nie może przenosić 100% podstawy wymiaru uposażenia emerytalnego.

§ 7.

Za podstawę do wymierzania uposażenia emerytalnego pracownika miejskiego względnie wdowy lub sierot po nim służy całe uposażenie, pobierane ostatnio w służbie czynnej, czyli oprócz pensji zasadniczej wszelkie dodatki o charakterze stałym, jak: komunalny, regulacyjny, ekonomiczny, za studia wyższe, za wysługę lat, za kierownictwo, personalny, na mieszkanie i wypłacane w naturze lub równoważne w gotówce, po przeliczeniu ich wzgl. dochodów z nich na gotówkę według równoczesnych miejscowych cen rynkowych.

W wypadkach, gdy zachodzi wątpliwość, czy dodatek należy uważać za stały, decydującem jest nieprzerwane pobieranie go co najmniej w ciągu ostatnich 3-ech lat przed przejściem na emeryturę.

§ 8.

Uposażenie emerytalne przyznaje się i oblicza na podstawie danych, zawartych w aktach osobistych pracownika miejskiego. Jeżeli pracownik rości sobie prawo do uposażenia emerytalnego w wymiarze wyższym, aniżeli to wynika z danych, zawartych w jego aktach osobistych, to powinien swe żądanie udowodnić dokumentami. Wyższe uposażenie emerytalne otrzymuje pracownik miejski najwyżej za 5 lat wstecz od daty wykazania prawa do takiego uposażenia.

§ 9.

Zaliczeniu do wysługi emerytalnej podlega czas służby w Zarządzie m. Łodzi od dnia jej rozpoczęcia oraz czas pracy u innych pracodawców, za który w myśl obowiązujących ustaw i rozporządzeń przekazane została Zarządowi m. Łodzi składki ubezpieczeniowe.

Ponadto do wysługi emerytalnej wlicza się bez opłacenia składek:

- a) czas czynnej służby w wojsku polskim,
- b) czas, przebyty w niewoli, jeżeli dostanie się do niewoli nastąpiło podczas pełnienia służby w armji polskiej i bez winy pełniącego tę służbę,
- c) czas pracy państwowej wzgl. samorządowej polskiej,
- d) czas pracy społeczno-politycznej, przewidzianej w punktach 2 i 3 ustępu 2 § 13 niniejszych przepisów.

Przy wymiarze uposażenia emerytalnego dolicza się czas obowiązkowej służby wojskowej, jako też minimalny odnośnemi ustawami przepisany czas studjów wyższych na jednym z wydziałów uniwersytetu lub równorzędnym zakładzie naukowym, jeżeli czas studjów nie biegnie równolegle z czasem służby, zaliczalnym do emerytury, i tylko w przypadku całkowitego zakończenia studjów przepisaniem egzaminami, jednakowoż w ilości nie wyższej, niż 4 lata.

Czas obowiązkowej służby wojskowej oraz studjów wyższych ma wpływ tylko na wysokość uposażenia emerytalnego, a nie na uzasadnienie roszczenia o to uposażenie.

§ 10.

Pozaeatowói pracownicy miejscy w chwili mianowania ich na stanowiska etatowe:

- a) o ile nie podlegali ubezpieczeniu w zakładzie ubezpieczeń pracowników umysłowych — opłacają składki za cały czas pracy w charakterze pracownika pozaetatowego, w ciągu którego niniejsze przepisy nie miały do nich zastosowania,
- b) o ile podlegali ubezpieczeniu w zakładzie ubezpieczeń pracowników umysłowych — opłacają składki tylko za czas, w którym nie obowiązywało rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 roku o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911).

Składki wynoszą 3% uposażenia miesięcznego za każdy zaliczony do wysługi emerytalnej miesiąc.

Czas pracy w Zarządzie m. Łodzi przedwojennym, jak i powojennym, do dnia 1 czerwca 1926 roku wolny jest od opłaty.

§ 11.

Pracownikowi miejskiemu, który utracił zdolność do wykonywania zawodu wskutek paraliżu, utraty wzroku, choroby umysłowej i gruźlicy, dolicza się przy wymiarze uposażenia emerytalnego 10 lat do czasu służby, podlegającego normalnemu zaliczeniu do wysługi emerytalnej.

Pracownikowi miejskiemu, który wskutek przypadków, wymienionych w p. 2 § 2 niniejszych przepisów, utracił również zdolność do wykonywania zawodu, dolicza się ponadto do wysługi emerytalnej:

przy utracie zdolności od	35%	do	54%	—	4	lata
„	55%	„	74%	—	8	„
„	75%	„	84%	—	10	„
„	85%	„	94%	—	12	„
„	95%	„	100%	—	15	„

Postanowienia niniejszego paragrafu mają analogiczne zastosowanie przy wymiarze zaopatrzenia emerytalnego dla rodzin po pracownikach miejskich w wypadkach, gdy pracownik miejski zmarł przed uzyskaniem emerytury w okolicznościach lub z powodów, przewidzianych w niniejszym paragrafie.

W wyjątkowych, na szczególne uwzględnienie zasługujących wypadkach, może Rada Miejska na wniosek Magistratu przyznać uposażenie emerytalne w wymiarze wyższym od przewidzianego w niniejszych przepisach aż do wysokości całkowitego uposażenia, będącego podstawą wymiaru uposażenia emerytalnego.

§ 12.

Pracownikowi miejskiemu, który po conajmniej 10-letniej pracy, zaliczonej do wysługi emerytalnej, stał się trwale niezdolnym do wykonywania zawodu, a ponadto utracił bez własnej winy co najmniej 95% zdolności do zarabkowania, dolicza się do wysługi emerytalnej 15 lat do czasu służby, podlegającego normalnemu zaliczeniu.

§ 13.

Pracownikom miejskim, pozostającym na służbie w Zarządzie m. Łodzi w chwili wejścia w życie niniejszych przepisów na wniosek Komisji Emerytalnej, przewidzianej w § 44 niniejszych przepisów, Magistrat zalicza do wysługi emerytalnej w stosunku 100% lata przedwojennej pracy

samorządowej, państwowej, wojskowej, społeczno-politycznej oraz lata takiej pracy, dzięki której pracownicy ci nabyli kwalifikacje i doświadczenia, uzdalniające ich do obecnie spełnianej służby.

Jako społeczno-polityczną uznaje się pracę tych pracowników miejskich:

1. którzy swą działalnością w organizacjach zawodowych lub politycznych, mających za zadanie walkę z rządami zaborczymi, przyczynili się do odzyskania niepodległości Państwa Polskiego.
2. którzy pracą społeczno-polityczną przyczynili się do ugruntowania państwowości polskiej bądź też położyli zasługi na polu pracy samorządowej, wreszcie tych
3. którzy z pracy społeczno-politycznej mieli wyłączone źródło utrzymania siebie i rodziny.

We wszystkich tych wypadkach zaliczyć można jednakże najwyżej lat 20.

Przepis powyższy nie ma zastosowania do tego okresu pracy, za który na podstawie innych przepisów nabył pracownik prawo do emerytury.

Zaliczenie lat poprzedniej pracy, o której mowa w niniejszym paragrafie oraz § 9, skutecznia się po przepracowaniu przez pracownika miejskiego 5 lat w Zarządzie m. Łodzi.

W razie przeniesienia pracownika miejskiego na emeryturę przed upływem 5-letniego okresu wyczekiwania, pracownik może nabyć prawo do zaliczenia mu pracy poprzedniej przez ryczałtowe opłacanie składek za czas brakujący do lat 5.

W razie śmierci pracownika miejskiego przed upływem 5-letniego okresu wyczekiwania, wdowa lub sieroty winny opłacić składkę w rozmiarze 3% przysługującego im zaopatrzenia emerytalnego za czas, brakujący do 5-letniego okresu wyczekiwania.

Przepisy, zawarte w poprzednim ustępie niniejszego paragrafu, nie mają zastosowania w wypadkach, przewidzianych w § 2 niniejszych przepisów.

Pracownik miejski może zrzec się zaliczenia do wysługi emerytalnej lat poprzedniej pracy, a wówczas nie ponosi ciężarów, przewidzianych w paragrafie niniejszym.

Postanowienia tego statutu, a zwłaszcza niniejszego paragrafu, mają zastosowanie i do tych pracowników miejskich, którzy po dniu 1 stycznia 1928 roku zostali zwolnieni ze służby w Zarządzie m. Łodzi z powodu niezdolności do pracy lub przekroczenia 60 lat życia, oraz względem rodzin po pracownikach miejskich, zmarłych w służbie po dniu 1 stycznia 1928 roku.

§ 14.

Czas służby wojskowej, odbytej podczas wojny w czasie od dnia rozpoczęcia działań wojennych do dnia zawieszenia broni, porzedzającego zawarcie pokoju, liczy się przy wymiarze uposażenia emerytalnego podwójnie pracownikom miejskim, powołanym do służby wojskowej, jako też pełniącym służbę w formacjach wojskowych na terenie operacyjnym, podporządkowanym dowództwom armji. W obu ostatnich wypadkach oblicza się jedynie czas rzeczywistego pełnienia służby.

Przy częściowej mobilizacji oblicza się w ten sposób czas służby, odbytej podczas wojny, tylko pełniącym służbę w formacjach zmobilizowanych.

§ 15.

W razie przyznania emerytury z doliczeniem lat wskutek nieszczęśliwego wypadku przysługuje Magistratowi prawo zarządzenia trzykrotnego badania emeryta w okresach dwuletnich przez komisję lekarską w celu stwierdzenia, czy trwała niezdolność do wykonywania zawodu nadal istnieje. W wypadku stwierdzenia odzyskania zdolności do wykonywania zawodu Magistrat może powołać emeryta do służby czynnej na poprzednio zajmowane lub inne równorzędne stanowisko z zachowaniem poprzednio pobieranego uposażenia.

Również, jeżeli emerytowany pracownik miejski z własnych pobudek zgłasza się do służby, Magistrat poddaje go badaniu przez Komisję Lekarską i w wypadku dodatniego wyniku badań przyjmuje emeryta do służby czynnej na poprzednio zajmowane lub inne równorzędne stanowisko z uposażeniem, pobieranem ostatnio w okresie służby czynnej.

Jeżeli pracownik, powołany czy zgłaszający się do służby czynnej, jest niezadowolony z orzeczenia Komisji Lekarskiej i w ciągu 14 dni od daty otrzymania zawiadomienia wniesie odwołanie, Magistrat zarządza powtórne badanie przez Komisję Lekarską w innym składzie. Orzeczenia tej Komisji są ostateczne dla Magistratu.

W wypadku odmowy emeryta ponownego wstąpienia do służby lub poddania się badaniu Komisji Lekarskiej przyznane mu uposażenie emerytalne ulega wstrzymaniu.

W razie powołania emerytowanego pracownika do służby czynnej zalicza mu się przy ponownym przeniesieniu w stan spoczynku do wysługi emerytalnej czas poprzedniej służby, uwzględnionej przy poprzednim wymiarze oraz czas pozostawania w stanie spoczynku.

§ 16.

Do wysługi emerytalnej nie wlicza się:

- a) czasu służby, spędzonego przed ukończeniem 18 lat życia, przyczem wyjątek stanowi służba wojskowa na obszarze operacyjnym oraz okres, za który zostaną przekazane składki ubezpieczeniowe;
- b) czas urlopu bez uposażenia, z wyjątkiem urlopu otrzymanego na czas piastowania mandatu w samorządzie, poselskiego lub senatorskiego, przyczem zaliczenie czasu w tych wypadkach następuje pod warunkiem uiszczenia przypadających za ten czas składek ubezpieczeniowych;
- c) czasu zawieszenia w służbie, niezaliczalnego do czasu służby czynnej;
- d) czasu służby, odliczonego orzeczeniem dyscyplinarnym.

§ 17.

Przy ostatecznym obliczaniu lat wysługi emerytalnej czas służby w Zarządzie m. Łodzi zaokrągla się drogą cofnięcia względnie posunięcia dat rozpoczęcia lub zakończenia służby czynnej.

Cofnięcie daty zaangażowania następuje do dnia 1-go stycznia, jeżeli praca została rozpoczęta w pierwszym półroczu, wzgl. do dnia 1 lipca, jeżeli praca została rozpoczęta w drugim półroczu danego roku kalendarzowego.

Przesunięcie daty zakończenia służby następuje do dnia 30 czerwca, jeżeli służba czynna kończy się w pierwszym półroczu, wzgl. do dnia 31

grudnia, jeżeli służba czynna kończy się w drugim półroczu danego roku kalendarzowego.

Powyższy przepis nie ma zastosowania przy zaliczaniu do wysługi emerytalnej lat pracy, poprzedzającej służbę w Zarządzie m. Łodzi.

§ 18.

Wszyscy emerytowani pracownicy miejscy przez cały czas otrzymywania uposażenia emerytalnego korzystają z pomocy lekarskiej w takim zakresie i na tych samych zasadach, jak i pracownicy miejscy w służbie czynnej.

§ 19.

Prawo do uposażenia emerytalnego rozpoczyna się od pierwszego dnia miesiąca, następującego po okresie czasu, za który pracownik miejski otrzymał bieżące pobory służbowe.

Uposażenie emerytalne płatne jest miesięcznie zgóry.

§ 20.

Prawo do pobierania uposażenia emerytalnego gaśnie:

- 1) w razie śmierci emeryta,
- 2) gdy emeryt został prawomocnie skazany wyrokiem sądu za hańbiący czyn karygodny, a skazanie pociąga za sobą w myśl obowiązujących przepisów utratę zdolności do piastowania urzędu publicznego wzgl. prawa do uposażenia emerytalnego.

W tym ostatnim wypadku żonie i dzieciom emeryta przysługuje prawo do zaopatrzenia wdowiego wzgl. sierociego, obliczonego według zasad, wymienionych w niniejszych przepisach, na czas, przez który rodzina pozostawałaby bez środków utrzymania.

Po przywróceniu praw, utraconych z mocy wyroku sądowego, przywraca się emerytowi również prawo do zaopatrzenia emerytalnego.

§ 21.

Prawo do uposażenia emerytalnego nie przysługuje:

- 1) w razie zmiany obywatelstwa polskiego;
- 2) w razie wstąpienia do klasztoru;
- 3) w razie, jeżeli emeryt zostanie umieszczony na własną lub rodziny prośbę w zakładzie leczniczym dla umysłowo chorych lub w zakładzie dla inwalidów, a Magistrat zapewni mu tam całkowite utrzymanie; w tym ostatnim wypadku żonie i dzieciom takiego emeryta przysługuje jednakże na czas jego pobytu w takim zakładzie prawo do zaopatrzenia wdowiego wzgl. sierociego, obliczonego według zasad, wymienionych w niniejszych przepisach.

Po usunięciu wyżej wymienionych przyczyn przywraca się emerytowi prawo do zaopatrzenia emerytalnego.

§ 22.

W wypadku rozwiązania stosunku służbowego przez Magistrat przed nabyciem przez pracownika miejskiego prawa do uposażenia emerytalnego i bez jego prośby oraz bez udowodnionej sądowo lub dyscyplinarnie winy jego, powodującej w myśl obowiązujących przepisów zwolnienie ze służby — otrzymuje pracownik — po uprzednim 3-miesięcznym wypowiedzeniu pracy — odpłatę w wysokości całkowitych jednomiesięcznych otrzymywanych ostatnio poborów służbowych wraz ze wszystkimi dodatkami za każdy rok służby, zaliczonej do wysługi emerytalnej, nie mniej jednak, niż 3-miesięczne pobory służbowe.

W razie ponownego powołania pracownika do służby na poprzednio zajmowane lub inne równorzędne stanowisko z zachowaniem poprzedniego uposażenia, Magistrat może potrącić z uposażenia pracownika ewentualną część odprawy, o ile ponowne powołanie na służbę nastąpiło przed upływem czasu, na jaki pracownik otrzymał odprawę. Potrącenia dokonują się miesięcznie przy wypłacie poborów i nie mogą przekraczać 1/5 otrzymywanego uposażenia.

Pracownik miejski, zwolniony ze służby na własne żądanie bądź na mocy udowodnionej sądowo lub dyscyplinarnie winy, powodującej w myśl obowiązujących przepisów zwolnienie ze służby, nie ma prawa do odprawy.

Członkowie Magistratu otrzymują odprawę w wysokości przewidzianej w ust. 1 niniejszego paragrafu, w wypadkach, jeżeli mandat, jaki piastowali, wygaśł wskutek upływu kadencji Rady Miejskiej wzgl. przedterminowego rozwiązania jej, a nie nabyli praw do emerytury w myśl § 2 niniejszych niniejszych przepisów.

§ 23.

W razie rozwiązania przez pracownika miejskiego stosunku służbowego na własne żądanie i przejścia do służby w innym związku komunalnym, objęcia służby państwowej lub innego zatrudnienia, uzasadniającego obowiązek ubezpieczenia, zostają przekazane przez Magistrat składki, zebrane za tego pracownika na podstawie niniejszych przepisów, a nadto składki za zaliczone na podstawie niniejszych przepisów lata poprzedniej służby.

Pracownica miejska, która wyszła z małżeństwem i ma co najmniej 5 lat pracy, zaliczonej do wysługi emerytalnej, ma prawo do zwrotu składek emerytalnych, jakie w czasie swej pracy wpłaciła, o ile w ciągu jednego roku od dnia zawarcia małżeństwa rozwiązuje z własnej woli stosunek służbowy.

Zwrot składek jest niedopuszczalny, jeżeli przed dokonaniem zwrotu pracownica obejmie zatrudnienie, uzasadniające ubezpieczenie w Zakładzie Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych.

§ 24.

Wdowa i sieroty po zmarłym pracowniku miejskim, uprawnionym do pobierania uposażenia emerytalnego lub pobierającym je, otrzymują pensję wdowią i sierocą.

Pensję, o której mowa w ust. 1 może otrzymać również wdowiec po zmarłej pracownicy miejskiej, o ile z powodu trwałej niezdolności do zarobkowania pozostawał na jej wyłącznym utrzymaniu i nie posiada żadnego własnego zaopatrzenia.

W braku wyżej wymienionych osób prawo do stałego zaopatrzenia mają pozostali przy życiu rodzice, o ile byli na utrzymaniu zmarłego pracownika miejskiego.

§ 25.

Prawo do pensji wdowiej lub sierociej przysługuje osobom, wymienionym w paragrafie 24 niniejszych przepisów i jest prawem pochodnym, zależnym od nabycia praw emerytalnych przez męża, ojca, matkę, wzgl. syna lub córkę.

Jednak w wypadkach, określonych w § 2 ust. 2 niniejszych przepisów, nabywają wdowy i sieroty wzgl. ojciec lub matka po zmarłym pra-

cowniku miejskim prawo do zaopatrzenia emerytalnego bez względu na to, czy mąż wzgl. ojciec lub matka uzyskali przed śmiercią prawo do uposażenia emerytalnego.

§ 26.

Pensja wdowia wynosi 60% (sześćdziesiąt procent) uposażenia emerytalnego, które zmarły mąż pobierał wzgl. do którego w chwili śmierci miałby prawo.

Pensja wdowia po pracowniku miejskim, zmarłym w warunkach, określonych w ust. 2 § 2 niniejszych przepisów, wynosi 60% (sześćdziesiąt procent) całkowitego uposażenia zmarłego wraz z dodatkami, pobieranymi przezeń na służbie czynnej.

§ 27.

Prawo do pensji sieroczej nabywa się po ojcu:

Pensja ta wynosi:

- a) dla każdego dziecka, jeżeli wdowa żyje i w chwili śmierci pracownika miejskiego miała prawo do pensji wdowiej, 1/4 pensji wdowiej;
- b) dla każdego dziecka, jeżeli wdowa nie żyje lub też w chwili śmierci męża nie miała prawa do pensji wdowiej, albo też prawo to utraciła, połowę pensji wdowiej;
- c) dla jedynej sieroty bez ojca i matki 2/3 pensji wdowiej.

Dla ojca wzgl. matki wymierza się pensję w takiej wysokości, jak dla sierot.

Jeżeli wdowa nie pobiera pensji wdowiej z powodu pobierania uposażenia emerytalnego za własną służbę, sierotom służy prawo do pensji według postanowień pkt. a niniejszego paragrafu.

Dzieci nieślubne mają prawo do korzystania z pensji sieroczej po ojcu narówni z dziećmi ślubnymi.

§ 28.

Prawo do pensji sieroczej może być również nabyte po matce.

Jeżeli sierota nabywa prawa do pensji po ojcu i matce, wypłaca się sierotom pensję wyższą.

Sierota nabywa prawa do pensji po matce za życia ojca w razie jego niezdolności do pracy i niemożności zapewnienia jej utrzymania.

Pensja po matce oblicza się na tych samych zasadach co pensja po ojcu.

§ 29.

Łączna kwota pensji sieroczych bez względu na ilość dzieci nie może sama, ani łącznie z pensją wdowią, przekraczać wysokości uposażenia emerytalnego, które zmarły pracownik miejski pobierał lub do którego miałby prawo w chwili śmierci. Wyjątek stanowi przypadek, przewidziany w § 41 niniejszych przepisów. W razie, jeżeli łączna kwota pensji sieroczych sierot, których matka żyje, i sierot bez matki, łącznie z pensją wdowią, przekracza wysokość uposażenia emerytalnego, które zmarły pracownik miejski pobierał lub do którego miałby prawo w chwili śmierci, należy zmniejszyć proporcjonalnie pensję sieroce.

§ 30.

Postanowienia § 8 niniejszych przepisów mają analogiczne zastosowanie do wdów i sierot po pracowniku miejskim, jak również jego rodziców, odpowiadających warunkom § 24 niniejszych przepisów.

O ile pracownik miejski zmarł z powodu lub w czasie pełnienia obowiązków służbowych wskutek przypadków, wyszczególnionych w § 2 niniejszych przepisów, wdowa i sieroty po nim, matka wzgl. ojciec, otrzymują pensje wdowie i sieroce, odpowiednio powiększone w myśl § 11 niniejszych przepisów.

§ 31.

Wdowie po pracowniku miejskim, zmarłym w czynnej służbie lub na emeryturze, należy się niezależnie od zaopatrzenia wzgl. odprawy, pośmiertne w wysokości trzymiesięcznego uposażenia, pobieranego ostatnio przez zmarłego.

W tej samej wysokości i na tych samych warunkach należy się pośmiertne — w razie śmierci żony — wdowcowi.

W braku wdowy (wdowca), uprawnionej (go) do pośmiertnego, należy się pośmiertne w tej samej wysokości niepodzielnie dzieciom ślubnym, nieslubnym, uprawnionym i pasierbom zmarłego (ej) względnie rodzicom, o ile zmarły ich utrzymywał. W braku wyżej wymienionych członków rodziny należy zwrócić udowodnione koszta leczenia i pogrzebu do wysokości pośmiertnego innym krewnym lub osobom postronnym, jeżeli zmarły nie pozostawił majątku ruchomego lub nieruchomego, wystarczającego na pokrycie tych kosztów.

Zasiłek pośmiertny wypłaca się w ciągu 24 godzin po stwierdzeniu zgonu.

§ 32.

Żony i dzieci pracowników miejskich, powołanych do służby wojkowej na skutek mobilizacji, a zaginionych na terenie działań wojennych, otrzymują od dnia pierwszego miesiąca, następującego po otrzymaniu uposażenia, tymczasowe uposażenie emerytalne w wysokości należnego mu ewentualnie stałego zaopatrzenia według zasad niniejszych przepisów.

§ 33.

W razie odnalezienia się zaginionego potrąca się przy wypłacie zaległego zaopatrzenia kwotę, wypłaconą żonie i jego dzieciom z tytułu tymczasowego zaopatrzenia.

W razie nieodnalezienia się zaginionego w ciągu 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym podpisano preliminarja pokojowe, żona wzgl. dzieci powinny przed końcem tego terminu przedłożyć orzeczenie sądowe, uznające zaginionego za zmarłego wzgl. orzeczenie sądowe, że dowód śmierci należy uznać za ustalony, w przeciwnym wypadku tymczasowe zaopatrzenie zostaje wstrzymane. Orzeczenie to służy za podstawę przy rozpatrywaniu prośby o przyznanie stałego zaopatrzenia.

W wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, Magistrat może pięcioletni termin przedłużyć.

§ 34.

Wdowa nie ma prawa do pensji:

- a) jeżeli wspólność małżeńska została sądownie rozdzielona bez obowiązku męża do utrzymania żony,
- b) jeżeli małżeństwo zostało zawarte przez emeryta.

Dzieci, pozostałe z małżeństwa, zawartego przez emeryta, nie mają prawa do pensji sieroczej.

§ 35.

Prawo do otrzymania pensji wdowiej i sieroczej rozpoczyna się z pierwszym dniem miesiąca, następującego po tym miesiącu, za który pracownik wzgl. emeryt miejski pobrał ostatnio należne mu uposażenie. Dla sierot, które przyszły na świat po tym terminie, prawo do pensji rozpoczyna się od pierwszego miesiąca po urodzeniu.

Jeżeli żądanie przyznania pensji wdowiej lub sieroczej nie zostało zgłoszone w ciągu jednego roku od dnia śmierci męża wzgl. ojca lub matki, należy przyznać pensję wdowią lub sierocą od pierwszego dnia miesiąca, następującego po dniu zgłoszenia. Magistrat może przyznać pensję wdowią i sierocą od terminu, ustalonego w ust. 1 niniejszego paragrafu, jeżeli osoby uprawnione wykażą, że zaszły ważne okoliczności, które uniemożliwiły im wcześniejsze zgłoszenie żądania zaopatrzenia.

Pensje wdowie i sieroce płatne są miesięcznie zgóry.

§ 36.

Prawo do pensji wdowiej wzgl. sieroczej gaśnie:

- a) w razie śmierci wdowy lub sieroty — z końcem tego miesiąca, w którym śmierć nastąpiła,
- b) w razie ukończenia przez sierotę 18 roku życia lub też wcześniejszego zawarcia związku małżeńskiego,
- c) gdy wdowa wzgl. sierota zostanie prawomocnie skazana wyrokiem sądu za czyn karygodny, a skazanie pociąga za sobą w myśl obowiązujących przepisów utratę prawa do zaopatrzenia wdowiego wzgl. sierociego na czas, określony wyrokiem.

Sierotom, odbywającym studia w zakładach naukowych, przyznaje się pensję sierocą z powyższymi zastrzeżeniami aż do ukończenia 25 lat życia.

Gdy sierota jest nieuleczalnie chora lub kaleka, a kalectwo lub choroba są wrodzone wzgl. nabyte tak, że z tych przyczyn jest niezdolna do pracy, ma prawo do pobierania zaopatrzenia do końca życia.

W wyjątkowych, na szczególnie uwzględnienie zasługujących wypadkach, może Rada Miejska na wniosek Magistratu zezwolić na dalsze pobieranie pensyj sierocych także po ukończeniu 18 wzgl. 25 lat życia.

§ 37.

Prawo do pensji wdowiej wzgl. sieroczej nie przysługuje:

- a) w razie zmiany lub utraty obywatelstwa polskiego,
- b) na czas zajmowania przez sierotę jakiegokolwiek stanowiska w służbie państwowej lub samorządowej, do którego przywiązane jest uposażenie,
- c) na czas uwzględnienia sieroty przy wymiarze uposażenia zawodowego pracownika miejskiego (ojczyma, matki, macochy),
- d) w razie wstąpienia do klasztoru.

W przypadkach, przewidzianych w niniejszym paragrafie, wypłaca się zaopatrzenie emerytalne od dnia pierwszego miesiąca, następującego po usunięciu przyczyn, wymienionych w tym paragrafie, nie wcześniej jednak, niż od dnia pierwszego miesiąca, następującego po zgłoszeniu się po zaopatrzenie.

§ 38.

Wdowa po pracowniku miejskim, która weszła ponownie w związek małżeński, otrzymuje na prośbę albo jednorazową odprawę wzamian

za pobieraną pensję wdowią, albo zachowuje prawo do pensji wdowiej na na wypadek ponownego owdowienia.

Zgłoszenie o odprawę winno nastąpić w ciągu trzech miesięcy od dnia zawarcia ponownego małżeństwa.

Odprawa dla wdów w wieku do 43 lat wynosi kwotę dwuletniej, powyżej zaś tego wieku — jednorocznej pensji wdowiej.

Wdowa, która wyszła zamaż za obywatela państwa obcego, otrzymuje odprawę tylko wtenczas, jeżeli ustawodawstwo Państwa, którego jej mąż jest obywatelem, udziela wdowom odprawy, jeżeli wychodzą zamaż za obywatela Państwa Polskiego.

W wypadku wypłacenia odprawy wdowie na podstawie niniejszego paragrafu, wypłaty pensyj sierocych nie wstrzymuje się.

§ 39.

Wdowa po pracowniku miejskim, która z tytułu zajmowania stanowiska w Zarządzie m. Łodzi nabyła własne praw emerytalne, może otrzymać tylko jedno zaopatrzenie według swego wyboru.

§ 40.

Wdowa po pracowniku miejskim, który zmarł w czynnej służbie przed uzyskaniem prawa do emerytury, otrzymuje o ile sama nie jest pracownikiem miejskim wzgl. nie pobiera emerytury z tytułu służby w Zarządzie m. Łodzi — jednorazową odprawę w wysokości kwoty całkowitego rocznego uposażenia wraz z dodatkami, pobieranymi przez zmarłego w służbie czynnej.

W tej samej wysokości otrzymują odprawę sieroty bez ojca i matki w wieku poniżej 18 lat życia po ojcu wzgl. matce, ojciec wzgl. matka, odpowiadający warunkom § 24 niniejszych przepisów, o ile nie nabyli oni prawa do emerytury, z tem ograniczeniem, że równocześnie można otrzymać tylko jedną odprawę.

O ile zmarły pracownik miejski pozostawił wdowę z 4-giem dziećmi wzgl. 5 do lat 18, jednorazowa odprawa zostaje podwyższona do kwoty, odpowiadającej 15-miesięcznemu uposażeniu, służącemu za podstawę do wymiaru zaopatrzenia emerytalnego zmarłego. Również według powyższych zasad przyznaje się odprawę sierotom bez ojca i matki w przypadku, określonym w ustępie przedostatnim § 36 niniejszych przepisów, przyczem ma zastosowanie także ustęp ostatni tego paragrafu.

Sierotom wypłaca się odprawę niepodzielnie. Sierotom, pochodzącym z różnych małżeństw tego samego pracownika, wypłaca się odprawę tylko wtedy, jeżeli pozostała po nim wdowa nie skorzysta z tego prawa, albo z prawa tego zrezygnuje na rzecz sierot.

§ 41.

Uposażenie emerytalne, pensja wdowia, gdy sierot niema, lub też nie posiadają prawa do zaopatrzenia, oraz pensja wdowia łącznie z pensjami sierocemi, nie mogą wynosić mniej, niż złotych 100 miesięcznie.

§ 42.

Na pokrycie świadczeń emerytalnych, przewidzianych w niniejszych przepisach, utworzony zostaje specjalny fundusz emerytalny, który powstaje ze składek pracowników miejskich oraz dopłat Magistratu.

Składka pracownika wynosi miesięcznie 3% całkowitego uposażenia wraz z wszelkimi stałymi dodatkami, otrzymywanymi bądź w go-

łowiec bądź w naturze, stanowiącego podstawę wymiaru uposażenia emerytalnego; Magistrat dopłaca 7%.

Oplaty potrącane są przy każdorazowej wypłacie poborów służbowych; w tymże terminie skuteczniane są dopłaty Magistratu.

Funduszem emerytalnym administruje Magistrat; fundusz ten nie może być używany na inne cele, niż przewidziane w niniejszych przepisach.

Lokaty tego funduszu mogą być dokonywane z bezpieczeństwem pupilarnem.

§ 43.

Za zobowiązania, wynikające z niniejszych przepisów, odpowiada wobec tych pracowników Magistrat bez względu na stan funduszu emerytalnego. Świadczenia, przewidziane w § 4 pkt. 3, § 11 ust. ostatni, § 22 i 36 ust. ostatni niniejszych przepisów, oraz inne, przyznane przez Magistrat wzgl. Radę Miejską, a nie przewidziane w niniejszych przepisach, nie są wypłacane z funduszu emerytalnego, lecz obciążają bezpośrednio budżet Zarządu m. Łodzi.

§ 44.

Do wymiaru uposażenia emerytalnego, pensyj wdowich i sierocych, do zaliczania i doliczania lat do wysługi emerytalnej oraz do orzekania, czy niezdolność do wykonywania zawodu lub zarobkowania wzgl. śmierć nastąpiły w okolicznościach, przewidzianych w § 2 niniejszych przepisów, powołana jest Komisja Emerytalna pierwszej instancji, w skład której wchodzi:

- a) dwaj członkowie wybrani przez Magistrat,
- b) jeden członek z ramienia pracowników miejskich.

Orzeczenie Komisji Emerytalnej I instancji w związku z okolicznościami, przewidzianymi w § 2 ust. 2, § 11 i § 12 przepisów niniejszych, winna poprzedzać opinia lekarza miejskiego wzgl. Komisji Lekarskiej.

Od orzeczeń Komisji tej służy zainteresowanym odwołanie do Komisji Emerytalnej II instancji, która rozstrzyga ostatecznie. Komisja Emerytalna II instancji składa się z 6 członków, a mianowicie:

- a) z 4-ch członków, wybranych przez Magistrat,
- b) z 2-ch członków z ramienia pracowników miejskich.

Przewodniczącym Komisji Emerytalnej II instancji jest Prezydent miasta lub jego zastępca.

W skład Komisji II instancji nie mogą wchodzić osoby, należące do składu Komisji I instancji.

W obradach Komisji nie mogą brać udziału członkowie Komisji w wypadkach, gdy mająca zapasć decyzja Komisji, dotyczy ich osobiście lub też osób, z którymi są spokrewnieni.

Orzeczenie Komisji Emerytalnych, dotyczące zaliczenia do wysługi emerytalnej lat pracy, przewidzianej w § 13 niniejszych przepisów, podlegają zatwierdzeniu przez Magistrat.

§ 45.

Wszelkie spory między pracownikami miejskimi a Magistratem wzgl. Komisją Emerytalną, wynikłe na tle stosowania niniejszych przepisów do czasu ostatecznego ustawowego określenia charakteru służbowego pracowników związków komunalnych rozstrzygają sądy powszechne.

§ 46.

Emeryt, wdowa lub sierota, który świadomie wprowadził w błąd Magistrat i uzyskał na tej podstawie bezprawnie emeryturę (pensję wdowią lub sierocą), odprawę lub pośmiertne, lub też wyższy wymiar emerytury, odprawy lub pośmiertnego, traci prawo do dalszego pobierania zaopatrzenia, niezależnie od odpowiedzialności sądowo-karnej i obowiązku zwrotu szkody, wyrządzonej Magistratowi.

§ 47.

Zaopatrzenie emerytalne, (uposażenie emerytalne, pensja wdowia i sieroca) oraz odprawy mogą ulec zapowiedzeniu i zajęciu sądowemu tylko z tytułu alimentów, jako też zapowiedzeniu i zajęciu sądowemu lub administracyjnemu z tytułu należności Skarbu Państwa i Zarządu m. Łodzi. Wysokość zapowiedzeń i zajęć wynosi dla alimentów $\frac{2}{5}$ zaopatrzenia emerytalnego wzgl. odprawy, dla należności Skarbu Państwa i Zarządu m. Łodzi $\frac{1}{5}$ zaopatrzenia emerytalnego, a $\frac{2}{3}$ odprawy.

Pośmiertne nie ulega zapowiedzeniu ani też zajęciu.

§ 48.

Postanowienia niniejszych przepisów w niczem nie mogą naruszać praw, już uprzednio nabytych przez pracowników miejskich na mocy poprzednio obowiązujących przepisów o odprawach i zaopatrzeniu emerytalnym pracowników Zarządu m. Łodzi (Dz. Zarządu m. Łodzi Nr. 10 A z dnia 15 marca 1930 roku).

§ 49.

Przepisy niniejsze, z wyjątkiem § 42, wchodzą w życie po uchwaleniu ich przez Radę Miejską na wniosek Magistratu z dniem ogłoszenia w Dzienniku Zarządu m. Łodzi. Sposób i termin wykonania § 42 niniejszych przepisów ustali Rada Miejska na wniosek Magistratu.

Z tą chwilą tracą moc obowiązującą przepisy o odprawach i zaopatrzeniu emerytalnym pracowników Zarządu m. Łodzi i ich rodzin, uchwalone przez Radę Miejską (Dziennik Zarządu m. Łodzi Nr. 10 A z dnia 15 marca 1930 roku).

W głosowaniu brało udział 53 radnych miejskich; uchwałę powzięto jednomyślnie.

Zgodnie z art. 29 Dekretu o Samorządzie Miejskim z dn. 4. II. 1919 roku (Dz. P. P. P. Nr. 13, poz. 140) członkowie Magistratu nie byli obecni przy rozważaniu sprawy, ani przy głosowaniu nad nią.

XII. W sprawie zawieszenia rozpatrzenia podania firmy „Rudolabor” o zezwolenie na wzniesienie na nieruchomości przy ul. Karolewskiej Nr. 15 laboratorium chemicznego:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu Nr. 899 z dnia 18 września 1930 roku, postanawia:

1. zawiesić na podstawie art. 39 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 roku o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) i uchwały Rady Miejskiej Nr. VI z dnia 27 czerwca 1928 roku rozpatrzenie aż do czasu uprawomocnienia się uchwalonego przez Radę Miejską w dniu 24 czerwca 1930 roku ogólnego planu zabudowania m. Łodzi podania firmy „Rudolabor” w Rudzie Pabjanickiej z dnia 19 lip-

ca 1930 roku o zezwolenie na wzniesienie na nieruchomości przy ul. Karolewskiej, parcela Nr. 15, laboratorium chemicznego ze względu na kolizję z zamierzeniami strefowymi, które przewidują zabudowę tej dzielnicy miasta budynkami mieszkalnymi dwukondygnacyjnymi;

2. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

(D. c. n.);

PRZEPISY DLA PRALNI PUBLICZNYCH m. ŁODZI

Zatwierdzone przez Radę Miejską dnia 10 stycznia 1924 r.

1.

Pralnie powinny się składać co najmniej z 4 oddzielnych pomieszczeń: a) do przyjmowania interesantów, b) do gatunkowania brudnej bielizny, c) do prania bielizny, ((pralnia), d) do prasowania bielizny (prasownia).

2.

Pokój przyjęć powinien służyć jedynie do przyjmowania bielizny brudnej i wydawania czystej; przechowywanie w nim bielizny brudnej jest wzbronione.

Brudną bieliznę z pokoju przyjęć należy natychmiast przenosić do wyznaczonego na nią pomieszczenia.

3.

W pokoju do gatunkowania brudnej bielizny powinno być oddzielne pomieszczenie (skrzynia, szafa lub komórka, szczelnie zamykana) do przechowywania tejże bielizny.

4.

Pralnia powinna mieć podłogę nieprzemakalną, ze ścięciem do wody i może się mieścić w suterenie, o ile jest skanalizowana; ściany i sufit powinny być pomalowane farbą olejną jasną.

5.

Prasownia powinna być urządzona tak, by przez nią nie przenoszono brudnej bielizny do pralni; prasownia, znajdująca się tuż przy pokoju do przyjęć, powinna być od tegoż oddzielona ścianą lub przegródką szczelną od sufitu, w której wolno jest urządzić okno ze szczelnie dopasowaną futryną dla oddawania czystej bielizny, opakowanej, do pokoju przyjęć. Jeżeli na czystą bieliznę niema osobnego pomieszczenia, wolno przechowywać ją w prasowni, nie inaczej atoli, jak w szafach zamkniętych.

6.

Wszystkie pomieszczenia pralni powinny mieć takie rozmiary, ażeby na każdego pracownika wypadło co najmniej 15,5 m³ powietrza, powinny posiadać dostateczne oświetlenie dzienne, odpowiednią wentylację i być utrzymywane w czystości.

7.

Pralnie nie powinny łączyć się z mieszkaniami; nocować w nich ani też mieszkać nie wolno. Osoby, pracujące w pralni podczas pracy, powinny nosić nie tylko czyste fartuchy, lecz wogóle czystą odzież.

(Dalszy ciąg na str. 889)

BIULETYN STATYSTYCZNY

opracowano w Wydziale Statystycznym Magistratu m. Łodzi

EKSPORT TOWARÓW WŁÓKIENNICZYCH ZAGRANICĘ

pg. danych Związku Eksportowego Polskiego Przemysłu Włókienniczego

A. Waga:

Rok i miesiąc	Ogółem	W t e m							
		t k a n i n y				szołków do kapeluszków	p r z e d z a		
		bawełniane białe.	bawełniane kolorowe	pół- wełniane	wełniane		bawełniana kolorowa	wigónjowa kolorowa	czesankowa kolorowa
w t o n n a c h									
1926	4511,4	3960,6		178,9	371,9	—	—	—	—
1927	6653,0	5550,3		191,3	491,1	—	—	420,3	—
1928	5094,2	115,3	3168,4	238,6	836,5	—	—	735,4	—
1929	6467,3	33,9	2966,9	314,3	1402,0	—	—	1750,2	—
1930									
Styczeń . .	392,4	6,1	154,0	6,3	28,1	0,5	15,8	163,9	17,7
Luty	393,7	5,7	125,9	13,2	55,2	0,6	17,3	126,8	49,0
Marzec . .	434,8	2,8	136,8	20,0	58,1	1,0	30,0	178,5	7,6
Kwiecień .	451,0	2,9	99,0	28,6	129,5	0,2	42,5	94,6	53,7
Maj	403,8	0,2	71,9	25,0	104,2	0,4	36,8	129,4	35,9
Czerwiec .	399,0	1,8	147,9	13,9	122,6	0,3	15,4	76,1	21,0
Lipiec . . .	578,7	5,0	150,7	23,5	157,6	1,3	18,7	166,3	55,6
Sierpień . .	481,1	8,0	201,1	10,4	138,3	1,8	9,8	75,6	36,1
Wrzesień .	510,2	10,5	176,7	7,7	114,5	4,9	10,8	140,7	44,4

B. Wartość:

w t y s i ą c a c h z ł o t y c h

1926	43103	35479		2194	5430	—	—	—	—
1927	71799	50906		2257	7197	—	—	11439	—
1928	59227	1761	30605	3335	11153	—	—	12373	—
1929	70470	506	29318	4481	21747	—	—	14418	—
1930									
Styczeń . .	3490,0	96,2	1619,8	77,9	531,9	27,5	162,5	569,8	404,4
Luty	3764,4	78,9	1358,3	108,9	775,1	21,8	162,7	425,8	832,9
Marzec . .	3669,0	37,3	1571,0	183,9	827,2	44,0	238,5	611,8	155,3
Kwiecień .	4505,3	41,8	938,4	297,3	1436,9	7,7	360,7	338,0	1094,5
Maj	3444,8	2,4	598,7	262,5	1324,2	15,5	311,8	391,9	537,8
Czerwiec .	3978,8	17,0	1598,0	151,7	1412,3	12,3	108,1	280,9	398,5
Lipiec . . .	5161,1	88,1	1306,1	328,8	1904,0	40,9	149,5	472,2	876,5
Sierpień . .	4887,4	110,2	1802,6	139,0	1801,3	62,5	78,6	286,8	606,4
Wrzesień .	5199,8	127,2	1728,8	121,1	1754,5	113,3	118,1	468,7	768,1

Właściciele pralni nie powinni dopuszczać do zajęć osób, dotkniętych chorobami zakaźnymi, lub łatwo się udzielającymi chorobami skóry, połączonymi z uszkodzeniem jej całości.

U w a g a: Nie wolno używać do prania środków wpływających szkodliwie na zdrowie robotnic, lub niszczących bieliznę.

8.

Przepisy powinny być wywieszane na widocznym miejscu w każdym sklepie wraz z pozwoleniem na prowadzenie zakładu.

9.

Ze względu na trudności mieszkaniowe, może być uwzględnione przejściowo aż do roku 1927 pozostawienie pralni w lokalach dotychczasowych, choćby one nie odpowiadały art. 1 i 6 niniejszych przepisów.

10.

Winni nieprzestrzegania niniejszych przepisów pociągani będą do odpowiedzialności karnej z art. 138 i 37 K. K.

11.

Przepisy niniejsze wchodzi w życie z chwilą zatwierdzenia przez Radę Miejską.

Przepisy powyższe podaje się ponownie do publicznej wiadomości w celu ścisłego ich przestrzegania.

Łódź, dnia 15 października 1930 roku.

**Wydział Zdrowotności Publicznej
Magistratu m. Łodzi.**

KRONIKA MIEJSKA.

Zwalczanie epidemji płonicy. — W związku ze stałym wzrostem zachorowań na płonicę — Magistrat postanowił uruchomić w szpitalu w Radogoszczu trzeci oddział dla chorych na płonicę na 40 łóżek.

Uruchomienie tego oddziału umożliwi przeprowadzenie izolacji szpitalnej chorych na płonicę, a tem samem, racjonalne zwalczanie tej niebezpiecznej choroby wieku dziecięcego.

Zmiany statutu o poborze podatku od ładunków kolejowych. Z dniem 31 grudnia 1930 r. rozwiązana zostaje umowa Magistratu z władzami kolejowymi w sprawie ściągania miejskiego podatku od towarów przywożonych drogami żelaznymi.

W związku z powyższem Magistrat uchwalił nowy statut tego podatku, przewidujący ściąganie go przez delegowanych urzędników.

Uchwała powyższa podlega zatwierdzeniu Rady Miejskiej.

Otwarcie Miejskiego Muzeum Przyrodniczo - Pedagogicznego. — W dniu 2 listopada r. b. nastąpiło otwarcie nowoorganizowanego Miejskiego Muzeum Przyrodniczo - Pedagogicznego, które mieści się w specjalnym budynku miejskim w Parku Sienkiewicza.

Do tegoż budynku przeniesiona zostaje Miejska Centralna Pracownia Przyrodnicza.

Akcja zadrzewiania miasta. Wydział Plantacji Miejskich wysadzi w sezonie jesiennym na ulicach miasta około 3000 drzew. Ogółem wysadzonych zostanie w r. b. 7,000 drzew na ulicach, przeważnie przedmieść.

Zachorowania na choroby zakaźne. W tygodniu od 19 do 25 października r. b. włącznie zgłoszono do Wydziału Zdrowotności Publicznej następujące przypadki zachorowań:

Dur brzuszny 30 przypadków (w tygodniu poprzednim 16), płonica 99 przypadków (199), błonica 31 przypadków (25), róża 4 przypadki (9), gorączka połogowa 3 przypadki (5), odra 4 przypadki (4), czerwonka 1 przypadek.

Ogółem zanotowano w tygodniu sprawozdawczym 171 przypadków na choroby zachorowań zakaźne, w tygodniu poprzednim 143 przypadki.

Kary za anty-sanitarny stan sklepów. Na wniosek Wydziału Zdrowotności Publicznej — zostali ukarani przez Sąd Pokoju w Łodzi grzywnami od 15 do 50 złotych za anty-sanitarny stan sklepów następujący właściciele:

Kazimierczak Kazimierz, Srebrzyńska 101 (piekarnia), Grasgrin Róża, Kilińskiego 55 (mleczarnia), Nowogórski Stanisław, Piotrkowska 191 (mleczarnia), Rotenberg Chana, Limanowskiego 40 (herbaciarnia), Miłkołajczyk Józef, Piotrkowska 193 (restauracja), Wierzbicki Jakub — Przejazd 18 (mleczarnia), Klajn Moszek, Przejazd 2 (cukiernia), Wajsborg Bajła, Piłsudskiego 2 (herbaciarnia), Angelewicz Henolina, Piotrkowska 61 (cukiernia), Angelewicz Zefira, Narutowicza 8 (cukiernia), Margulis Moszek, Zgierska 92 (sklep spożywczy).

Z ŻYCIA MIAST POLSKICH.

SAMORZĄD STOLECZNY.

Nowe ulice.

Nowy ogólny plan zabudowania m. stoł. Warszawy, przesłany przez Magistrat do minist. robót publicznych wykazuje, że Warszawa posiada mało arterji „promieniowych”. Są to: Marymoncka, prowadząca do Nowego Dworu, Modlińska do Jabłonny na Królewiec, Radzymińska do Radzimina na Wilno, Grochowska do Miłosny i Mińska na Podole, Otwocka po wale miedzeszyńskim na Sandomierz, Czerniakowska do Góry Kalwarii na Dukle, Puławska do Piaszcza na Tarnów, Grójecka do Raszyna na Kraków, Wolska do Błonia na Poznań, Górczewska do Babic na Inowrocław i Powązkowska.

Zaprojektowano 8 arterji, łączących przeważnie istniejące, lecz niepołączone z sobą odcinki dróg, mianowicie: wzdłuż granicy puszczy

Kampinowskiej, na Zegrze dla powiązania z traktatem radzyńskim, na Pustelnik, na Wołomin dla powiązania z drogą na Nieśwież, na Rembertów dla powiązania z szosą do Nowogrodka, na Dawidy dla połączenia z drogą do Krakowa, na Pęcice dla powiązania z traktem częstochowskim, na Grodzisk i Pruszków dla powiązania z traktem na Kalisz.

Oprócz normalnego ruchu kołowego, arterje te służyć będą dla szybkiego ruchu dalekobieżnego (kolejki dojazdowe i tramwaje).

Budżet zarządu m. stoł. Warszawy.

W dniu 31 z. m. odbyło się ostatnie posiedzenie komisji budżetowej Magistratu. Ukończono rozważanie budżetów miejskich zakładów zaopatrywania Warszawy oraz wydziału opieki społecznej i szpitalnictwa. Pozostałe preliminarze budżetowe są lub będą skierowane do rady miejskiej, aby rada mogła w ustawowym

terminie, t. j. przed 1 lutego, przedstawić budżet władzy nadzorczej. Część preliminarza budżetowego jest wydrukowana.

Budżet nadzwyczajny miasta będzie obejmował 1) resztę pożyczki amerykańskiej, która przeznaczona jest na wykończenie rozpoczętych już budynków użyteczności publicznej; 2) wpływy z mającej być zrealizowaną nowej pożyczki szkolnej, która pójdzie na wykończenie i rozpoczęcie budowy gmachów szkolnych, wreszcie 3) kontyngent budowlany z Banku gospodarstwa krajowego, który będzie użyty na budowę dalszej serji domów mieszkalnych.

Budżet nadzwyczajny sięgać będzie ogółem 20 milionów złotych.

Ustrój m. stoł. Warszawy.

W komisji dla usprawnienia administracji publicznej odbywają się narady specjalnej podkomisji, powołanej dla opracowania kwestji reorganizacji ustroju m. stoł. Warszawy.

Zadaniem podkomisji jest omówienie i ustalenie projektu ustawy

m. st. Warszawy lub projektowanego województwa stołecznego.

Podkomisja omówi w najbliższym czasie sprawy: ustroju terytorjalnego województwa stołecznego, organizacji wewnętrznej jednostek komunalnych i wzajemnego ich stosunku organizacyjnego, wzajemnego stosunku jednostek komunalnych pod względem zakresu działania, oraz wykonywania zadań administracji rządowej przez władzę komunalne na obszarze województwa stołecznego.

Wodociąg dla Pragi.

Wobec tego, że wraz z budową filtrów pośpiesznych wydajność wodociągów warszawskich wzrosnąć ma o 50 proc., projekt budowy samodzielnego wodociągu dla Pragi jest na razie zaniechany. Wodociąg ten miał być przeprowadzony między in. ze względu na ewentualność uszkodzenia wodociągów warszawskich.

Projekt ten nie jest ostatecznie zaniechany, lecz odłożony do lepszych konjunktur gospodarczych.

OGŁOSZENIE.

Magistrat m. Łodzi podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 25 października 1930 roku jeden z sekwestраторów miejskich, jadąc tramwajem do Zgierza pozostawił w wagonie teczkę, w której między innymi znajdował się kwitariusz serji 30—31, zawierający pokwitowania od Nr. 292700 do Nr. 292800, z których pokwitowania od Nr. 292780 do Nr. 292800 nie zostały jeszcze zużytkowane.

W związku z tem ostrzega się p. p. podatników przed przyjmowaniem kwitów, zaopatrzonych we wskazane wyżej Nr. Nr., gdyż kwity te uznane zostały za nieważne i nie będą przez Magistrat m. Łodzi honorowane.

Łódź, dnia 30 października 1930 roku.

Wice-Prezydent: (—) ST. RAPALSKI

Przewodniczący Wydziału Podatkowego: (—) L. KUK.

OGŁOSZENIE.

Zaginęła Karta Rzemieślnicza, wydana przez Urząd Przemysłowy Magistratu m. Łodzi I-ej Instancji, wydana na imię Abrama Szaji Rozencwajga, zamieszkałego w Łodzi, przy ul. Ogrodowej Nr. 8.

Zarząd Spółki Akcyjnej
Wędliniarnie S. DISZKIN

Spółka Akcyjna w Łodzi

zaprasza P. P. Akcjonariuszów na

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie

odbyć się mające dnia 22 listopada 1930 r. o godz. 6 wieczorem w biurze Zarządu tejże Spółki w Łodzi przy ulicy Piotrkowskiej Nr. 8 z następującym porządkiem dziennym: 1) Zagajenie i wybór przewodniczącego, 2) Uzgodnienie Statutu Spółki z Rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 marca 1928 r. o Spółkach Akcyjnych, 3) Wolne wnioski.

W razie nieobecności akcjonariuszów w powyższym terminie reprezentujących łącznie kapitał zakładowy zgodnie z par. 27 Statutu Spółki, Zgromadzenie odbędzie się z tym samym porządkiem dziennym w drugim terminie dnia 6-go grudnia 1930 r. w tem samym miejscu o godz. 6 wiecz. bez względu na ilość reprezentowanych akcji zgodnie z par. 28 Statutu Spółki.

Zarząd Spółki Akcyjnej
Towarzystwo dla Handlu i Przemysłu mięsnego S. DISZKIN

Spółka Akcyjna w Łodzi

zaprasza P. P. Akcjonariuszów na

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie

odbyć się mające dnia 22 listopada 1930 r. o godz. 7 wieczorem w biurze Zarządu tejże Spółki w Łodzi przy ul. Piotrkowskiej Nr. 8 z następującym porządkiem dziennym: 1) Zagajenie i wybór przewodniczącego, 2) uzgodnienie Statutu Spółki z Rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 marca 1928 r. o Spółkach Akcyjnych, 3) Wolne wnioski.

W razie nieobecności akcjonariuszów w powyższym terminie reprezentujących łącznie kapitał zakładowy zgodnie z par. 27 Statutu Spółki, Zgromadzenie odbędzie się z tym samym porządkiem dziennym w drugim terminie dnia 6 grudnia 1930 r. o godz. 7 wieczorem w tem samym miejscu bez względu na ilość reprezentowanych akcji zgodnie z par. 28 Statutu Spółki.

OGŁOSZENIE.

Opierając się na Rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31 sierpnia 1926 roku o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 587), Rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 października 1929 roku i z dnia 21 sierpnia 1930 roku, o regulowaniu przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów oraz cegły (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 607 i Nr. 60, poz. 486), Rozporządzeniu Wojewody Łódzkiego z dnia 8 kwietnia 1929 roku oraz na opinii Komisji do ustalania cen, wyrażonej na posiedzeniu w dniu 25 października 1930 roku — niniejszem podaję do wiadomości mieszkańcom m. Łodzi co następuje:

Uchwałą Magistratu m. Łodzi Nr. 1084 z dnia 27 października 1930 roku zostały wyznaczone następujące ceny maksymalne (najwyższe):

Na mięso wieprzowe i wyroby masarskie z 1 kg. w detalu:

1) wieprzowina	zł. 2,20	18) baleron gotowany	zł. 6,20
2) " bez dokładki	" 2,80	19) " surowy	" 4,30
3) schab i baleron	" 3,40	20) boczek surowy	" 3,90
4) słonina	" 3,00	21) " gotowany	" 4,00
5) sadło	" 3,00	22) szmalce	" 3,50
6) salceson	" 3,00	23) słonina paprykowana	" 4,00
7) kielbasa krajana	" 3,00	24) siekane (do umowy)	" 4,00
8) " serdelowa	" 3,00	25) poledwica surowa wędzona	" 6,30
9) " pasztetowa	" 4,00	26) kielbasa (do umowy)	" 4,00
10) serdelki	" 4,10	27) rolada	" 3,90
11) podgarlana	" 2,00	28) kielbasa sucha	" 4,70
12) czarna	" 2,00	29) salami	" 6,70
13) kaszanka	" 1,20	30) parówki	" 4,60
14) krakowska	" 4,00	31) kielbasa sucha polska	" 5,20
15) szynka gotowana	" 6,20	32) " kielbasa sucha mosk.	" 5,20
16) " sur. wędzona	" 3,50	33) " kielbasa myśliwska	" 6,60
17) " bez kości	" 3,80	34) salami miękkie	" 4,60

W myśl § 10 zacytowanego wyżej Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych winni żądania lub pobierania cen wyższych od wyznaczonych będą ukarani przez władzę administracyjną I instancji według art. 4 i 5 wyżej zacytowanego Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej aresztem do 6 tygodni lub grzywną do 3.000 złotych, o ile dany czyn nie ulega surowszemu ukaraniu w myśl innych Ustaw Karnych.

Wyżej wyznaczone ceny maksymalne obowiązują na terenie m. Łodzi od dnia następnego po ogłoszeniu.

Łódź, dnia 28 października 1930 roku.

Wiceprezydent m. Łodzi

(—) **ST. RAPALSKI.**

PRZYMUSOWE LICYTACJE.

Magistrat m. Łodzi niniejszem podaje do wiadomości, że w okresie od 12-go do 14-go listopada 1930 roku odbędą się przymusowe licytacje ruchomości u niżej wymienionych osób na pokrycie zaległych podatków wzgl. opłat, a mianowicie:

DNIA 12 LISTOPADA R. B. MIĘDZY GODZ. 9-tą RANO, a 4-tą PO POŁUDNIU.

Państwowy i komunalny podatek od nieruchomości.

1. Krakowska M., Pomorska 69, pianino, lustro

Opłata za prawo jazdy po mieście.

2. Knaster M., Solna 11, meble

4. Śliwkowski St., Szmidta 11, szafa, maszyna do szycia

3. Romanowicz A., Orawska 3, meble

5. Szperling M., Franciszkańska 45, wóz

2% opłata od umów o przenies. własności nieruchomości.

6. Fein F., Pomorska 20, kredens

7. Glikierowa H., Krótka 18, meble

Opłata na rzecz Gminy Żydowskiej.

8. Działoszyński N., Piłsudskiego 43, meble, patefon

9. Rozental B., Cmentarna 1, meble

Państw. podatek od lokali za r. 1924/25.

10. Ajzner E., Zgierska 12, meble

12. Luksenburg L., Północna 8, kredens

11. Honiństok M., Wschodnia 69, meble

Podatek lokalowy.

<p>13. Ankerman G., Pl. Wolności 11, meble
 14. Biuro Centr. Zw. Zawod., Wschodnia Nr. 68/70, meble
 15. Ejber S., Kazimierza 12, meble
 16. Fuks M. D., Północna 25, meble
 17. Frenkiel S., Gdańska 15, maszyna do szycia
 18. Fangrad J., Brzezińska 45, meble
 19. Frydlender Sz., Aleksandrowska 111, maszyna do szycia, meble
 20. Grynbaum, Andrzeja 43, tremo
 21. Chabański J., Cmentarna 3a, meble
 22. Nisenberg M., Wolborska 28, szafa
 23. Kinas J., Wolborska 26, meble, maszyna do szycia
 24. Karmioł S., Wschodnia 22, maszyna do szycia, meble
 25. Kempiański I., Podrzeczna 7, meble
 26. Kossower J., Młynarska 15, meble
 27. Paufman M., Brzezińska 82, 100 butelek wina
 28. Lebowicz Z., Zgierska 15, meble, żyrandol
 29. Link R., Piwna 23, kasa ogniotrwała, kredens
 30. Majewski T., 11 Listopada 22, meble
 31. Naftalewicz D., Zawadzka 26, meble
 32. Neżel B., Senatorska 30, meble</p> | <p>33. Olszer M., Brzezińska 4, meble
 34. Offenbach J., Aleksandrowska 7, meble
 35. Piotrkowska W., Piłsudskiego 27, meble
 36. Pinczewski I., Wschodnia 16, meble
 37. Pomeranc F., Piłsudskiego 68/70, meble
 38. Rabinowicz M., Wschodnia 65, 2 sztuki caju
 39. Rozenblum Sz., Pomorska 4, kredens
 40. Rotberg J., Zachodnia 30, meble
 41. Rozencwajg I., Wschodnia 22, meble
 42. Rajsbaum I., Szkolna 10, kredens
 43. Rozental I., Nowomiejska 29, kasa ogniotrwała, materjały piśm.
 44. Rybak Sz., Pomorska 4, meble
 45. Rotsztajn A., 11 Listopada 11/13, meble
 46. Solnik I., Południowa 20, meble, maszyna do szycia
 47. Szwarcbaum Ch., Piłsudskiego 57, meble
 48. Sumeraj M., Pomorska 5, meble
 49. Szajnbajn L., Nowomiejska 27, meble
 50. Szuster N., Gdańska 11, meble
 51. Tiger W., Piotrkowska 38, meble
 52. Wajsman L., Wschodnia 24, meble
 53. Witelson J., Nowomiejska 38, meble
 54. Wiązowski N., 11 Listopada 42, meble
 55. Zajdel I., Piłsudskiego 45, meble
 56. Zaliszewski D., Wolborska 33, meble
 57. Zaliszewski i Eisenberg, Nowomiejska 29, wyroby żelazne</p> |
|--|--|

W DNIU 13 LISTOPADA R. B. MIĘDZY GODZ. 9-tą RANO, a 4-tą PO POŁUNIU.**Państwowy i komunalny podatek od nieruchomości.**

<p>58. Bilander J., Piramowicza 3, meble
 59. Gutman S., Gdańska 15, meble
 60. Goldenberg Sz., Sienkiewicza 31, pianino, meble</p> | <p>61. Grinbaum M., Al. 1 Maja 2, meble
 62. Kon J., Sienkiewicza 31, meble</p> |
|---|---|

Podatek od przedmiotów zbytku.

63. Goldstadt B., Moniuszki 5, kredens

Opłata za prawo jazdy po mieście.

64. Rozenblat S., Moniuszki 11, szafa

Opłata od umów o przenies. własności nieruchomości.

<p>65. Cyncynatus E., Piłsudskiego 21, meble
66. Jaroszyńska A., Piramowicza 7, zegar</p>	67. Meissner Z., Kilińskiego 96, meble

Podatek od spadków i darowizn.

68. Frydman N., Traugutta 5, meble

Składka na rzecz Gminy Żydowskiej.

<p>69. Bodzechowski I., Piotrkowska Nr. 24, meble
 70. Bławat M., Piotrkowska 82, meble
 71. Bialer A., Piotrkowska 85, kredens
 72. Drapisz E., Piotrkowska 64, meble
 73. Finkiel Ch., Piotrkowska 58, meble
 74. Filipowski A., Piotrkowska 90, hotel</p> | <p>75. Gerson Pinkus, Piotrkowska 50, kasa ogniotrwała
 76. Grosman W., Piotrkowska 56, maszyna do pisania
 77. Gostyński W., Piotrkowska 60, 400 rolek tapet</p> |
|--|---|

<p>78. Hamburski Sz., Piotrkowska 37, zegar
 79. Hauptman F., Wólczańska 62, meble
 80. Kaufman K., Piotrkowska 58, 12 palt damskich
 81. Kawenoki J., Wólczańska 10, meble
 82. Lichtenberg J., Piotrkowska 43, lustro, kasa ogniotrwała
 83. Lasman Sz., Piotrkowska 54, kredens
 84. Lewkowicz B., Piotrkowska 62, meble
 85. Lichtenberg G., Piotrkowska 64, meble
 86. Lichtenberg H., Piotrkowska 64, meble
 87. Landau M., Piotrkowska 66, meble
 88. Luksenberg D., Piotrkowska 82, meble
 89. Merenhołc M., Piotrkowska 38, meble</p> | <p>90. Mikulicki G., Piotrkowska 89, meble
 91. Przygórski M., Piotrkowska 56, meble
 92. Rozenfeld M., Piotrkowska 33, zegar
 93. Rajngold H., Piotrkowska 88, maszyna do pisania
 94. Sokół A., Piotrkowska 56, 2 szt. towaru
 95. Szerakowski J., Piotrkowska 66, kredens
 96. Szwajcer W., Piotrkowska 114, 2 biurka, maszyna do liczenia
 97. Tajtelbaum Ch., Piotrkowska 37, meble
 98. Tajch Ch., Piotrkowska 37, meble
 99. Wajc Sz., Piotrkowska 85, 2 szt. towaru
 100. Werdygier H., Wschodnia 54, meble</p> |
|--|---|

Podatek lokalowy państwowy za r. 1924/25.

101. Grinfeld L., Wólczańska 43, pianino, meble

Podatek lokalowy.

<p>102. Altman S., Moniuszki 1, kredens
 103. Baum M., Zawadzka 18, meble
 104. Binke D., Piotrkowska 34, delikatesy.
 105. Bibergal St., Moniuszki 11, meble
 106. Baruch W., Piotrkowska 80, meble
 107. Calle Sz., Piotrkowska 82, meble
 108. Chwat L., Zawadzka 30, meble
 109. Epszajm M., Piotrkowska 81, meble
 110. Mellert-Gepner E., Piotrkowska 17, meble
 111. Feiner H., 6-go Sierpnia 32, meble
 112. Frydman L. i S-ka, 6-go Sierpnia 1/3, maszyna do pisania
 113. Frydman Ch., Traugutta 5, pianino, meble
 114. Frenkel A., Piotrkowska 92, zegar
 115. Finster L., Lipowa 48, meble
 116. Futterman J., Piotrkowska 54, 100 mtr. chodnika
 117. Gorzelczany D., Sienkiewicza 37, meble
 118. Groskopf J., Traugutta 4, meble
 119. Grosman D., Piotrkowska 54, 100 mtr. towaru
 120. Cymbel A., N.-Cegielniana 14, meble
 121. Hamburski Sz., Piotrkowska 42, 200 książek
 122. Heler M., Piotrkowska 110, meble
 123. Joskowicz M., Piramowicza 2, meble
 124. Gepner J., Sienkiewicza 9, szafa
 125. Koprowski N., Zachodnia 72, meble
 126. Kestenbergl D., N.-Targowa 26, pianino
 127. Kolczycki M., Piotrkowska 92, meble
 128. Kleiner J., Cegielniana 28, meble</p> | <p>129. Kaczorowski J., Żeromskiego 13, meble
 130. Lichtensztajn H., Zawadzka 28, meble
 131. Łuczak W., Piotrkowska 102, kozetka
 132. Lieberman H., Piotrkowska 49, urządzenie sklepowe
 133. Lukiński Sz., Piotrkowska 107, pianino
 134. Lewkowicz A., Piotrkowska 89, kasa
 135. Likierman M., Piotrkowska 81, meble
 136. Lipman K., Piramowicza 5, meble
 137. Londner L. H., N.-Targowa 12-a, meble
 138. Lasman S., Piotrkowska 54, meble
 139. Menkes Z., Narutowicza 35, kredens
 140. Mirabel A., Piotrkowska 109, meble
 141. Najman A., 6-go Sierpnia 27, maszyna do wyrobu wody sodowej.
 142. Niśniewicz B., Piotrkowska 3, meble
 143. Oppenhajm H., Gdańska 61, meble
 144. „Polrat”, Piotrkowska 82, 2 biurka
 145. Piątkowski F., Piotrkowska 89, meble
 146. Rozenblat F., Traugutta 10, kasa
 147. Rudnicki K., Piotrkowska 49, 200 mtr. towaru
 148. Rozenblat D., Moniuszki 11, pianino
 149. Rozes N., Piotrkowska 92, meble
 151. B-cia Rotberg I. i J., Piotrkowska 61, towar
 152. Kac D., Zachodnia 29, meble
 153. Rombandel M., Narutowicza 3, meble, maszyna do pisania
 154. Strykowska Ł., Piramowicza 2, meble
 155. Wajntraub Sz., Zawadzka 40, meble
 156. Winter A., Zachodnia 68, meble
 157. Witenberg N., Piotrkowska 45, 100 kapeluszy</p> |
|---|---|

158. Wajman Sz. i A., Piotrkowska 37, 3 szt. gazy muślinowej. 159. Wiślicki J., Piotrkowska 83, meble 160. Warchiwker Sz., Piotrkowska 83, pianino 161. Warchiwker Ch., Piotrkowska 59, meble	162. Warchiwker M., Piotrkowska 59, meble 163. Wałach A., Cegielniana, 23 meble 164. Zand F., Piotrkowska 81, kredens 165. Zelmanowicz M., Piramowicza 5, meble 166. Zysman M., Cegielniana 42, meble 168. Żółty A., Cegielniana 28, meble

W DNIU 14 LISTOPADA 1930 R. MIĘDZY GODZ. 9-tą RANO, a 4-tą PO POŁUDNIU.

Państwowy i komunalny podatek od nieruchomości.

169. Sztrauch L., Zamenhofska 17, meble 170. Wutke A., Piotrkowska 157, manufaktura	171. Jauch J., Kopernika 8, meble 172. Baranowski J., Napiórkowskiego 7, maszyna do krajania papieru

2% opłata od umów o przenies. własności nieruchomości.

173. Meisner M., Napiórkowskiego 133, meble

Podatek od przedmiotów zbytku.

174. Miller A., Senatorska 27, meble	175. Wodnicki L., Kilińskiego 161, waga

Państwowy podatek lokalowy za 1924/25 r.

176. Babad P., Zamenhofska 6, kredens	177. Rydzyński L., Piotrkowska 220, meble

Opłata za prawo jazdy po mieście.

178. Antczak J., Obywatelska 39, meble 179. Grodzicki K., Nowogrodzka 2, meble	180. Kosiński J., Węgnera 6, maszyna do szycia, meble 181. Mund E., Wodny Rynek 14, platforma

25% opłata od oświetlenia elektrycznego i gazowego.

182. Kowalczyk P., Napiórkowskiego 50, meble	183. Turik M., Główna 56, lustro, meble

Podatek od spadków i darowizn.

184. Rinow O., Piotrkowska 278, kredens

Składka na rzecz Gminy Żydowskiej.

185. Prussak S., Gdańska 137, maszyna do pisania, biurko

Podatek lokalowy.

186. Erlich D., Główna 65, meble 187. Horn M., Rzgowską 16, meble 188. Hudes A., Główna 69, 60 szt. kapeluszy 189. Chądzyński K., Główna 51, maszyna do szycia, meble 190. Jeleń Wł., Sienkiewicza 52, meble 191. Kapelusznik R., Sienkiewicza 52, szafa 192. Kalisz S., Sienkiewicza 52, meble 193. Knoch A., Targowa 32, szafa. 194. Laskowski St., Zamenhofska 4, maszyna do szycia 195. Ruszecki A., Sienkiewicza 69, 2 szafy 196. Rottenberg Sz., Pusta 11, meble 197. Radzikowski W., Sienkiewicza 69, meble	198. Ramisz P., Ciasna 21, wyroby ceramiczne 199. Stempniewska A., Wodna 21, meble 200. Swidwińska H. M., Piotrkowska 174, meble 201. Szwarz R., Kilińskiego 144, meble 202. Szeffler E., Główna 17, 10 ubrań męskich 203. Tangerzon R., Główna 62, urządzenie sklepowe 204. Ulinower Sz., Główna 9, meble 205. Wolfsohn J., Sienkiewicza 95, 20 tuz. mydła 206. Ulinower M., Główna 6, meble